

BARÇA

Revista Oficial FC Barcelona · Octubre del 2009 **5** Núm. 41 · 4 Euros

www.fcbarcelona.cat

TALENT NATURAL

*El Barça i Ibrahimovic
sumen ambició per
continuar guanyant títols*

Pòster

La plantilla 2009/10,
en una imatge
espectacular

Ricky Rubio

La perla del bàsquet
europeu, al Palau
Blaugrana

Cinc Copes

Els títols del
1952 i els del
2009, tots junts

Visa Barça

**Un equip, uns colors,
una targeta: la Visa Barça**

www.busquemtitulars.com

Ser titular té molts avantatges, i la Visa Barça t'ofereix les millors condicions! A continuació, t'exposem els beneficis dels quals disposes per ser titular de la targeta:

- **No cal que canviis de banc o caixa.**
- **La quota del primer any serà gratuïta**, si ets soci o penyista del Barça. I també ho serà la dels anys següents sempre que hi facis una compra anual.

- **Aconseguiràs Punts Estrella** intercambiables per regals dels catàlegs.
- **Podràs triar entre els dissenys exclusius de la Targeta Visa Barça.**
- Tindràs la possibilitat de **fraccionar la quota de soci** i altres càrrecs emesos pel FC Barcelona en tres mensualitats, sense despeses addicionals.

Parlem?

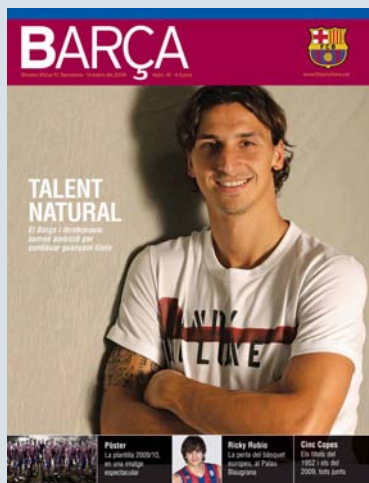

 "la Caixa"

Patrocinador oficial
del FC Barcelona

Si encara no tens la Visa Barça, demana-la a la teva oficina de "la Caixa", on-line a través del web o truca al 902 239 498.

OCTUBRE DEL 2009

Edita: Futbol Club Barcelona
 Av. d'Aristides Maillol s/n - 08028 Barcelona
 Tlf. 902 1899 00 - Fax 93 411 22 10
 Adreça electrònica: revista@fcbarcelona.cat

Director: Toni Ruiz.

Subdirectors: Eduard Pujol i David Saura.

Redactors: Roger Bogunyà, Xavier Catalán, Jordi Clos, Vanessa Fornés, Jordi Llavina, Míriam Nadal, Francesc Orenes, Aleix Santacana, Carles Santacana, Sandra Sarmiento, Anna Segura, Llorenç Tarrés, Chemi Terés i Manel Tomàs.

Col·laboració especial: Joan Josep Pallàs.

Redactora en pràctiques: Silvia Gonzalez.

Revisió lingüística: Lourdes Julià i Jofre Garcia.

Disseny i Infografia: Anna Prats i Dolça Vendranas.

Fotografia: Centre de Documentació i Estudis FCB, Arxiu Seguí (FC Barcelona), Míguel Ruiz i Àlex Caparrós (FC Barcelona), David Cuella, Domingo, Avioteq, TNC, 'Sport' i 'Aftonbladet'.

Fotografia de portada: Míguel Ruiz (FC Barcelona)

Publicitat: FC Barcelona
 Departament Comercial i de Màrqueting
 Telf. 93 496 36 72.

Impressió: Rotocayfo.

Tiratge: 136.500 exemplars.

Dipòsit Legal: B-40053-02.

Paper: Estucat mat ecològic lliure de clor de 70 grs.

La publicació no es responsabilitza de les opinions expressades en les col·laboracions externes. La redacció d'aquest número s'ha tancat el 4 d'octubre del 2009.

Fe d'errades: A la pàgina 20 del número 40, les xifres del gràfic eren errònies. En lloc de 'beneficis' hauria de dir 'ingressos': 123 milions d'euros (any 2003) i 385 (any 2009).

FCBRECICLA

Capital humà

La temporada 2009/10 ha començat bé. El primer equip de futbol ha guanyat les Supercopes d'Espanya i d'Europa, fet que dona continuïtat al triplet aconseguit al mes de maig. Si sumem els títols que s'han guanyat aquest any 2009 s'arriba als cinc, que per al barcelonisme no és un número qualsevol. El '5' té una càrrega simbòlica molt important, ja que ens porta fins al *Barça de les 5 Copes*.

Avui no tindria cap sentit –i encara menys fer-ho des del club– alimentar el debat sobre la importància dels cinc títols aconseguits la temporada 1951/52 i els aconseguits per l'equip de Guardiola. En canvi, sí que s'ha de donar valor a aquestes dues fites. Han hagut de passar gairebé seixanta anys per repetir aquest mateix balanç. Intentar fer una anàlisi comparativa traslladant aquells èxits al futbol actual potser seria un exercici divertit i curiós, però més proper a l'antropologia socioesportiva que a una anàlisi futbolística seriosa, precisament perquè aquell era un altre futbol, més auster, sense televisions ni himnes en els partits de competició europea, amb viatges eterns i terrenys de joc impracticables. Per tant, el que realment és substancial és insistir en el fet que guanyar és molt complicat –ara i als anys cinquanta–, i que fer-ho de manera repetida, normalitzant la victòria, convertint-la en l'abecedari del dia a dia del Barça, com si fos el més normal del món, té un mèrit terrible.

Des de la REVISTA BARÇA proposem cuidar la memòria i gaudir dels èxits que el club ha anat aconseguint en cada moment. És per això que tornem a mostrar les 5 Copes. Les d'aquest 2009 –que en acabar l'any podrien ser 6– i les aconseguides per la generació que liderava algú com Ladislau Kubala, "el barceloní de Budapest", que escrivia Ibáñez Escofet. És habitual que un nom concret sigui la referència de tot un equip, o fins i tot d'una època. Forma part de la feina i del rol de les estrelles. És inevitable. La premsa i l'entorn ho fa, però el públic i l'afició, també. El futbol és un joc d'equip, els èxits són el premi a l'esforç del grup, i res tindria sentit sense una idea de grup que sigui forta i decidida. Però també és veritat que l'aposta pel col·lectiu no pot amagar que els grups acaben sent la suma de les seves individualitats, pel que fa al caràcter, al compromís i al talent. Per tant, l'equip i el vestidor, en definitiva el futbol i l'esport, està fet de persones. Allò que et fa guanyar és, precisament, el capital humà.

Això explica que en aquest número de la REVISTA BARÇA ens apropem a dos cracs acabats d'arribar. El suec Zlatan Ibrahimovic, goleador contrastat, s'ha incorporat a la plantilla del primer equip de futbol, mentre que Ricky Rubio és l'últim reforç d'un Regal Barça que ja ha aixecat la Lliga Catalana i la Supercopa ACB. Tots dos ens aportaran la seva qualitat. L'un per cuidar el gol, que és l'element més sagrat del Camp Nou. L'altre, per fer créixer la llegenda del Palau, amb una habilitat, intel·ligència i frescor desconeguts.

Ben mirat, apropar-nos als nostres jugadors és una manera més de conèixer-nos a nosaltres mateixos. Si la història del Barça no s'hagués escrit amb aquest gust pel joc brillant i ofensiu, pel gol com a màxima expressió, Ibrahimovic avui no jugaria al FC Barcelona, ni seria l'hereu d'aquesta llarga llista d'homes gol que va des de César fins a Eto'o, passant per Mariano Martín, Cayetano Re, Hansi Krankl, Enrique Castro *Quini*, Romário o Ronaldo. El futbol és gol, i el gol és l'obra magna de cracs amb nom i cognom. És, en definitiva, el capital humà que ens ajuda a guanyar ■

BRUT BARROCO

El joc de la

Sedució

RESERVA

Freixench

CAVA MÈTOD TRADICIONAL

BRUT BARROCO

MERAVELLOSAMENT COMPLEX

SUMARI

MÉS QUE UN CLUB

6 Ibrahimovic, l'últim crac
Entrevista exclusiva amb el jugador suec

14 Suècia: passió pel Barça
L'efecte Ibra, al seu país

18 El Gràfic
Les Cinc Copes: 1952 i 2009

EL CLUB DIA A DIA

20 L'adéu de Bobby Robson
Records d'una temporada especial

24 Els nous Estatuts, fil per randa
Les modificacions estatutàries

26 Patrimoni Barça
La reordenació de les Corts i el Barça Parc

30 Ricky Rubio: més màgia al Palau
L'última incorporació del campió de Lliga ACB

36 Parlem amb...
Sergi López, actor internacional i del Barça

UN CLUB AMB HISTÒRIA

48 L'Enigma
Pere Cusola, l'empleat exemplar

52 L'Ex...
Gica Popescu, l'orgull de Romania

SERVEIS BARÇA

64 Socis
La importància de l'actualització de les dades

6 El crac, de prop

18 El gràfic de les deu Copes

26 Canvis al patrimoni del Barça

30 Ricky Rubio, blaugrana

34 El pòster: la plantilla 2009/10

46 El club per dins:
Xavier Bagués

52 Deu anys de la tele del Barça

PATROCINADORS

PROVEÏDORS

COL-LABORADORS

PATROCINADORS PRINCIPALS DE SECCIONS

PROGRAMA OFICIAL DE PATROCINI FC BARCELONA

OR BLAUGRANA

La principal incorporació d'aquesta temporada té nom eslau i nacionalitat sueca, però arriba d'Itàlia. La trajectòria vital d'Ibrahimovic és un viatge constant, que va de menys a més. I ara ha arribat a l'estació Barça, en el millor moment de la seva carrera. En serbocroat, la llengua dels seus pares, Zlatan vol dir *fet amb or*. Ara, aquest or és blaugrana

Zlatan Ibrahimovic va haver d'obrir-se pas a Suècia superant el fet de ser fill d'immigrants. Amb un talent meravellós, el nou davanter del Barça s'ha convertit en un rodamón que ja arriba a la seva quarta lliga després de la sueca, l'holandesa i l'italiana

EL LLARG VIATGE D'IBRA

■ TEXT: Sandra Sarmiento | FOTOS: Miguel Ruiz - FCB

Suec de Malmö, Zlatan Ibrahimovic és un personatge únic des del seu origen. Sefik, el seu pare, és bosnià i Jurka, la seva mare, és croata. Es van trobar a Suècia, instal·lats a Rosengard, un modest barri que acollia immigrants en aquesta ciutat escandinava. "L'època en què els meus pares ens van criar a mi i als meus germans no eren temps de luxes, passàvem per moments de dificultats econòmiques i havíem de treballar dur. No va ser una etapa meravellosa

però mai ens van faltar les necessitats bàsiques". Allà, amb només cinc anys, Zlatan rep la primera pilota i comença a donar-hi puntades de peu. De ben petit ja destacava. El seu físic imponent i el seu caràcter fort el van convertir en el líder del seu grup d'amics. "El meu pare també tenia molta personalitat i me la va transmetre. Aquest és l'ambient on vaig créixer. Hi havia molta gent que no es portava bé amb nosaltres i penso que a la vida t'has de mantenir

fort i no deixar-te trepitjar per ningú. Si tu em respectes, jo et respectaré a tu. M'agrada la gent que parla clar i diu les coses com són. Aquesta és la meva manera de pensar". Ibrahimovic està tan lligat a les seves arrels que sempre que les seves obligacions professionals li ho permeten, torna a casa. "Després dels meus èxits, sempre he intentat ajudar el barri on vaig créixer. Vull retornar als nens de Rosengard algunes de les coses que he rebut. Per això vaig

El davantier suec, durant l'entrevista que li va fer Barça TV el dia de la seva presentació.

construir un camp de futbol perquè hi puguin entrenar. M'agrada fer les coses amb el cor i per això no en faig gaire publicitat". A l'entrada del seu camp a Malmö hi ha una placa en la qual el futbolista suec va deixar escrit: "El meu cor pertany a aquest lloc. Aquesta és la meva història. I aquí us deixo el meu llegat". Amb vuit anys, Ibra juga els partidets del barri on ja construeix la seva primera llegenda. Allà, d'equip en equip –va anar del Malmö

Anadolu a l'FBK Balcans– va topat amb el partit que li va canviar la vida. Estava de suplent amb el Balcans, que perdia al descans per 4-0. Zlatan va sortir a la segona meitat, va marcar vuit gols i el seu equip va guanyar (5-8). "Els primers equips on vaig jugar no m'ho van posar gens fàcil. Tenia nacionalitat sueca, però el meu cognom no ho era. I per tant em veien com un estranger. Em feien notar que no era un d'ells. Gairebé sempre era suplent. Però sempre he cregut molt en les meves possibilitats. És molt important tenir confiança en un mateix".

La carrera

Atípic resulta també la seva carrera. Sent un jugador de cor balcànic, Zlatan Ibrahimovic ha estat modelat en les millors acadèmies del futbol europeu. Va créixer sense patiments en l'anònim futbol suec, lluny de la pressió dels grans clubs. L'any 2000 ajuda el Malmö a retornar a la Primera Divisió. Va entrar a l'Europa futbolística de la mà de l'Ajax, una fac-

"No m'agrada la idea de ser el segon, tercer o quart. Per mi això equival a ser l'últim. O sóc el primer, o res"

toria de prestigi. I no es va espantar per succeir davanters de llegenda com Cruyff o Van Basten. Amb Koeman com a tècnic es va convertir en un fix en l'onze inicial i va guanyar dues Lligues, una Copa d'Holanda i una Supercopa. A Amsterdam, amb la tranquil·litat del futbol holandès, va adquirir un nom que li va permetre entrar a Itàlia per la porta gran. El va fitxar la Juventus de Torí, la Juventus de Fabio Capello. "Era un país nou, un futbol nou, companys nous... Capello va ser molt important per a mi. Em va agafar de seguida i em va explicar tot el que volia de mi: gols, gols i més gols. Fins i tot em va portar al seu despatx i em va passar un vídeo de Van Basten. Un vídeo de 12 minuts amb les seves millors jugades. Ell em va guiar i em va portar pel millor camí". Però l'escàndol de la Vecchia Signora, que va baixar a la Sèrie B, el va obligar a buscar un lloc a l'Inter de Milà. L'Inter de Mancini i després de Mourinho. Educat al nord d'Europa, fet futbolista al centre del continent europeu, el Calcio ha donat més energia a aquest volcànic caràcter que ha distingit sempre el seu futbol. "No m'agrada la idea de ser el segon, tercer o quart. Per mi això equival a ser l'últim. O sóc el primer, o res".

Ibra, en una lona gegant a la Diagonal de Barcelona.

Particular és també l'evolució d'Ibrahimovic com a davantier. Abans era un '9' estèticament impecable. Cada acció era una autèntica delícia. I en l'última temporada a l'Inter s'ha despatat com un goleador insaciable amb 25 gols, un registre que mai havia assolit fins ara. "És una qüestió d'experiència. De jove m'agradava inventar jugades. Però a mesura que vas madurant, creixes com a jugador i busques l'equilibri entre totes dues coses. Per mi els grans futbolistes són els que tenen aquesta combinació. En el futbol sempre es pot créixer més: en ritme, en tècnica, en bellesa. No em dono per satisfet i sempre vull millorar. Quan en tingui prou serà el moment de plegar". De mica en mica, els clubs per on ha anat des-

"Si tu em respectes jo et respectaré a tu. M'agrada la gent que parla clar. Aquesta és la meva manera de pensar"

filant Ibrahimovic li han anat quedant petits. A Itàlia ja ho havia fet tot. Guanyar cada any la Lliga, tot i que els dos primers títols, els del 2005 i el 2006 amb la Juventus, van ser anul·lats posteriorment als jutjats. Havia guanyat la Copa, la Supercopa, el títol de màxim goleador, el de millor jugador de la lliga. No li quedava res més per conquerir. Zlatan necessitava explorar nous desafiaments per demostrar-se a si mateix els seus límits. I el Barça

de Pep Guardiola l'esperava amb els braços oberts. Acostumat a jugar en equips que no prioritzen tenir la pilota als peus (sobretot els seus cinc anys a Itàlia repartits entre la Juventus i l'Inter), Zlatan Ibrahimovic gaudeix ara del que sempre desitja qualsevol goleador: un equip que mima la pilota, amb dos genis (Messi i Iniesta) subministrant-li passades, sigui al peu, sigui en profunditat, a més d'una connexió directa amb Xavi. "A l'Inter no hi havia tants jugadors que marquessin la diferència. Quan un no estava bé, el partit es presentava difícil. Complicat. Però al Barça, encara que n'hi hagi un fora, en queden d'altres que marquen la diferència i guanyem. Això és el que fa del Barça un gran equip". És el paradís somiat per Zlatan, jugar al costat

dels millors. O més ben dit, del millor futbolista del planeta, Leo Messi. "És el símbol del Barcelona i del planter del Barça. El club ha creat una escola que és molt important, no

"Eto'o ha fet una gran feina. Però no em pressiona el fet de substituir-lo. Tot el contrari. És un estímul per a mi"

només aquí sinó arreu del món. Però no hem d'oblidar que en Leo és encara molt jove i té un gran futur per endavant". La connexió amb l'argentí funciona. Cada cop s'entenen més i

millor. Se sent un privilegiat: "Té una gran tècnica, una gran visió de joc. És increïble. M'encanta jugar al seu costat, t'ho fa molt fàcil".

Ajustar-se al sistema

Amb Ibra, el Barça juga igual però diferent. Assumint que els rivals han estudiat amb gran escrupolositat l'estil de l'equip durant els últims mesos, l'entrenador, Pep Guardiola, ha reinventat el sistema. Segueix sent el 4-3-3 però amb el davanter suec l'atac adquireix una nova dimensió. "A mesura que vaig jugant més partits, em vaig sentint més relaxat pel joc i compartir equip amb jugadors com els del Barcelona, ràpids, que juguen a un futbol espectacular. És molt fàcil d'entendre-s'hi". El Camp Nou es deleix amb cada gol d'Ibrahimovic, amb

Seqüència de la xilena que Ibra va provar contra l'Athletic Club, al Camp Nou.

cada jugada, amb cada cop de taló. Amb cada invenció. I ell se sent cada dia més còmode. Guardiola, el gran artífex del triplet, ja l'ha seduït. Un entrenador que destaca no només per les seves idees sinó per saber-les expressar. "T'explica molt bé què és el que vol de tu o et pregunta què és el que t'agrada més, què vols fer... Sempre pots mantenir un diàleg molt obert. La seva mentalitat és de guanyador, com la meua. Però al míster li agrada guanyar amb

"Messi és el símbol del Barça. Però no hem d'oblidar que encara és molt jove i té un gran futur per endavant"

elegància i amb un gran joc, amb un joc bonic i t'ho diu de manera molt concreta". Guardiola va jugar un paper importantíssim en el fitxatge del suec. Estava convençut que era imprescindible retocar l'estructura tàctica del Barça i va canviar Eto'o per Ibrahimovic. En un principi semblava que l'ombra del camerunès perseguiria sempre Zlatan. Però a base de gols i d'un joc meravellós el suec ha tancat el debat. "Ell ha fet molt bona feina al Barça i li tinc un gran respecte per tot el que ha fet. És un dels grans però no em pressiona el fet de substituir-lo. Més aviat tot el contrari, és un estímul per a mi. Ara bé jo crec que no se'ns pot comparar perquè som molt diferents", comenta el '9' del Barça. I és que no tenen res a veure. El suec és un davanter que participa en el joc col·lectiu, que pot ser el punt final de les jugades però també

"M'agrada ser un jugador complet i tenir més registres diferents. Ajudo els companys, faig gols, passades..."

l'origen. Un cop de pilota al cos del suec serveix per trencar les línies de pressió del rival. "Ell té el seu estil i jo tinc el meu. I segons el meu parer no se'm pot comparar amb ell perquè jo no em veig com un goleador. M'agrada ser un jugador complet. Ajudo els companys, faig gols, faig passades... Treballo cada dia per aconseguir tenir molts registres diferents".

El davanter suec, en un despatx de la Ciutat Esportiva.

Zlatan fa un petó a l'escut el dia de la seva presentació.

Ibrahimovic ja se sent integrat a la vida de Barcelona. A la ciutat, al seu clima –“molto caldo”, diu–, però sobretot al vestidor blaugrana. “Pinto és un noi extraordinari. M’ho passo molt bé amb en Dani (Alves) i en Leo. De fet, m’assec amb tots tres a taula i són amb els que més temps passo. Puyol també m’ha ajudat molt”, diu el futbolista content amb la bona connexió que té amb els companys. Amb Maxwell ha compartit viatge a Milà i a Amsterdam. “Ha estat més fàcil per a nosaltres adaptar-nos si ja tens algú que coneixes al vestidor. És un amic molt important i me n’alegro per ell perquè la seva situació a l’Inter era difícil. No tenia continuïtat”.

El millor nou

El davanter centre del FC Barcelona sempre ha estat una figura de referència en el món del futbol. Els seus moviments dins l’àrea són seguits i estudiats per adversaris i especialistes. Amb l’arribada d’Ibrahimo-

“Ronaldo, Romário, Stòitxkov... Tots han fet coses extraordinàries. Ronaldo és el futbolista més complet de la història. Jo també vull deixar empremta al club”

vic el Barça s’assegura de mantenir la tradició de tenir un crac mundial a la punta d’atac. “Me’n recordo dels temps de Romário i després de Ronaldo, que és un dels millors jugadors de tots els temps, de ben segur. Per mi el futbolista més complet de la història. Jugadors com Stòitxkov, Ronaldo, Romário, Eto’o... tots han fet coses extraordinàries per als aficionats. Jo també vull deixar empremta al club.”

De moment ja ha fet història. Els números l’han convertit en el millor debutant marcant gols en les primeres jornades de Lliga amb un rendiment altíssim. “M’ha donat molta confiança perquè quan marco em relaxo una mi-

ca, sento menys pressió, sóc més lliure per jugar. Estic content però no estic al cent per cent”. Al Camp Nou ja coregen el seu nom. Li queda un somni que no explica. Ser el vuitè jugador suec que guanya una Copa d’Europa. “No puc tenir un únic objectiu. Si només tens la Champions al cap no acabes rendint bé”. De moment segueix les passes de Larsson que va complir el seu somni el 2006 amb el Barça a Saint-Denis. “Em va dir que si tenia la possibilitat de venir a Barcelona no m’ho pensés. Que havia estat la millor experiència de la seva vida”. Ibrahimovic no vol renunciar a viure la millor experiència de la seva vida al Barça ■

10% de descompte
addicional
només per
als socis
del Barça

La pròxima vegada, digue'ns que ets de Regal!

Amb l'assegurança **Regal auto** no hi haurà cap imprevist que s'interposi al teu camí. Perquè gràcies a les **seves completes cobertures estaràs 100 % protegit**, passi el que passi. I així, tu i els teus acompanyants sempre hi sortireu guanyant.

- Gaudiràs de la **més gran assistència en carretera de Catalunya**
- **65 % de bonificació** per bona conducció
- Lliure elecció de taller
- Peritatge en 24 hores i teleperitatge
- La millor atenció telefònica personalitzada
- I des d'ara, podràs contractar-la a partir dels 21 anys

Contracta ara la teva assegurança **Regal auto**,
demanant pressupost sense compromís al:
902 300 221
o entra a www.regal.es/socisbarcelona.htm (laborables, de 8 a 22h)

Regal
Canal Directe de Liberty Seguros, S.A.

Patrocinador Principal de la secció de Bàsquet del FC Barcelona

IBARÇADABRA, LA NOVA FEBRE DE SUÈCIA

Tan popular com els mífics Björn Borg o Ingemar Stenmark. Tan global com la marca IKEA. Suècia ha embogit amb el fitxatge pel Barça de Zlatan, convertit en ídol nacional, rei de les audiències i fins i tot en motor econòmic i turístic del país. És com si el seu desig irrefrenable d'aterrar al Barça s'hagués encomanat a tots els seus compatriotes

■ TEXT: Joan Josep Pallàs Martí | FOTOS: *Aftonbladet* / Miguel Ruiz - FCB

Joan Josep Pallàs

PERIODISTA

Joan Josep Pallàs, de 40 anys, ha estat cap de la secció Barça del diari *Mundo Deportivo* (2006-2009). Gran coneixedor del món Barça, Pallàs està actualment en excedència i viu a Estocolm, des d'on ha seguit en primera persona l'impacte del fitxatge d'Ibrahimovic entre els seus compatriotes suecs.

IBarçadabra. L'enigmàtica paraula és robada

del Facebook, la xarxa social d'Internet, de la qual Suècia ja anava ben plena quan a Catalunya encara no en teníem ni idea. "Aquesta nit IBarçadabra. Tots a casa meva, que fan el partidàs contra l'Inter", anuncia un jove suec molt futbolero a la seva colla d'amics. Un altre prefereix quedar al Pub O'Leary's, al carrer Götgatan, possiblement el local amb més monitors de televisió per metre quadrat del planeta. "No ens ho podem perdre. Ibra contra Eto'o", escriu excitat. I un tercer, català però resident a Estocolm des de fa un munt d'anys, prefereix convocar el personal a través d'un SMS. Al lloc de sempre: "Benvinguts al Restaurant Barcelona aquest dimecres a partir de les vuit".

Aquest darrer missatge l'ha escrit en Nils Garcia, president de la Penya Barcelonista de Suècia, i ho ha fet amb aquella ansietat del qui sap que d'aquí a unes hores alguna cosa gran passarà. És el primer partit potent d'aquesta temporada. El Restaurant és molt cèntric. Per anar-hi cal baixar a l'estació de metro de T-Centralen. A la porta, un dibuix d'un brau descol·loca una mica. Però, a dins, una bandera del Barça i una senyera ens confirmen que no anàvem errats. L'ambient a dins fa goig. I el Nils somriu: "Han vingut més de 200 socis de la Penya".

El creixement de la Penya del Barça de Suècia és un dels termòmetres que serveix per mesurar fins a quin punt l'arribada de Zlatan Ibrahimovic ha desfermat l'atracció dels suecs pel Barça. Perquè, sí, és clar, hi ha membres catalans afiliats, però en són 50, una minoria si els comparem amb els més de 600 que ja té la penya a hores d'ara. El Ferran, tesorero de la Penya, ens explica que hi ha molts socis del nord de Suècia, que estimen el Barça no saben ben bé perquè, fins i tot abans que hi arribés l'Ibra.

Un jardí de roses

Zlatan (aquí a Suècia tothom el coneix pel nom de pila) no sona gens escandinau. De fet, al davant li va costar fer-se estimar pels seus compatriotes, que el veien excessivament arrogant quan era jove. I massa desafiant quan parlava amb aquell accent tan típic dels barris d'immigrants de les grans ciutats sueques, en aquest cas Malmö. No entenien que tot res-

ponia a un mecanisme d'autodefensa. No entenien que aquella era l'única manera de reforçar el seu caràcter i la seva identitat, de creure en ell mateix, d'enfortir la seva confiança, de sortir del seu estimat però difícil barri de Rosengard, que literalment vol dir el que no és en absolut, un Jardí de Roses.

Però amb els anys aquella resistència inicial a acceptar el jugador tal com era va anar cedint fins a desaparèixer. La va desintegrar Ibra a base de gols a l'Ajax, a la Juve i a l'Inter. I a la selecció, per sobre de tot. Demostrant que les seves prediccions (que no deliris) juvenils de grandesa s'anaven complint fil per randa. És per això que avui Ibra és un heroi nacional. Pels suecs rossos i d'ulls blaus i pels de pell fosca o accents no tan purs que viuen en barris menys elitistes. Els nens fills d'immigrants de segona generació veuen en ell l'ídol on mirar-se, la referència a seguir. Només faltava que fitxés pel Barça.

Els nens fills d'immigrants de segona generació veuen en ell l'ídol on mirar-se, la referència a seguir

L'associació del nou rei de Suècia amb el millor club de futbol del món ha multiplicat exponencialment la seva presència mediàtica. És a tot arreu. A la tele, a la ràdio i als diaris. Fins i tot el rotatiu d'informació general *Dagens Nyheter* va obrir un dia la seva secció d'economia amb una foto d'ell a tota pàgina amb el titular següent: *El millor anunci*. L'article arribava a la conclusió que Zlatan afavoreix, en temps de crisi, la possibilitat de fer negoci a l'estranger per les empreses sueques: per una banda, dona conversa per trencar el gel, per una altra, ajuda a projectar una idea amb èxit del país. No és broma, l'article anava acompanyat d'un rànquing en què Ibrahimovic era el número 1 en popularitat internacional per sobre de marques i referències tan globals i consagrades com IKEA, ABBA o l'escriptor supervendes Stieg Larsson. I si parlem exclusivament d'esport, la magnitud de la seva figura es compara ja amb la de dos mites locals, el tennista Björn Borg o l'esquiador Ingemar Stenmark.

Ibrahimovic durant la inauguració d'una pista de joc que duu el seu nom al barri de Rosengard.

Les audiències que tenen els partits del Barça ajuden també a entendre la tirada de Zlatan al seu país. El canal temàtic TV4 Sport emet en exclusiva els partits de la Lliga espanyola i de seguida, després del Barça-Sporting de la primera jornada, es van adonar del que tenien entre mans: van assolir un rècord d'audiència històric amb 435.000 espectadors, molt per sobre dels 300 mil i escaig que havien aconseguit amb un partit de la màxima rivalitat de la Lliga nacional d'hoquei gel, el segon esport nacional. Els responsables es freguen les mans només de pensar en l'audiència que tindrà *el Clásico*. Anna Brodin, presentadora del programa *Estudio la Liga* —el *Gol a Gol* versió sueca perquè ens entenguem—, s'encarrega de viatjar sovint a Barcelona per fer-hi reportatges i entrevistes. “El fitxatge d'Ibrahimovic pel Barça està can-

Les grans audiències que tenen els partits del Barça ajuden a entendre la tirada d'Ibra al seu país

viant els hàbits dels aficionats. La Premier League sempre ha sigut la preferida dels espectadors suecs, però ara la Lliga està guanyant adeptes d'una forma espectacular”, assegura la popular periodista. *Expressen* i *Aftonbladet*, els dos diaris més populars del país, mantenen a Barcelona dos enviats especials regularment. L'impacte Ibra també s'ha fet notar a les agèn-

Durant la gira a Los Angeles, Ibra abans de rebre uns compatriotes.

cies de viatges, sobretot les que disposen de la possibilitat d'oferir entrades per anar al Camp Nou. Barcelona ja tenia tirada entre els suecs, viatgers compulsius a causa del llarg i fosc hivern que pateixen, però el fitxatge pel Barça ha convertit el destí de la capital catalana en gairebé una obligació. “En un mes

hem rebut més peticions per anar a veure a jugar el Barça que en tota la temporada passada”, assegura un portaveu d'una de les agències més beneficiades pel boom Zlatan. Solet, bon menjar i partidet del Barça amb Zlatan de davant centre al Camp Nou. Què més es pot demanar? ■

Suècia, quart país estranger amb més socis

L'arribada d'Ibrahimovic ha fet que molts suecs s'hagin donat d'alta com a nous socis del Barça. El 27 de juliol Zlatan va ser presentat com a nou jugador de l'equip de Guardiola i en només set dies un total de 45 aficionats residents a Suècia es van convertir en socis del Barça. I el boom suec per fer-se del Barça no només va ser flor d'una setmana, sinó que en els dos mesos que fa que Ibra és al club barcelonista s'han donat d'alta 318 nous socis de Suècia. Aquest nou gruix de socis procedents del país escandinau, afegit als que ja hi havia (284), converteix Suècia en el quart país, sense comptar l'Estat espanyol, amb més socis del Barça amb un total de 602 seguidors, per darrere del Japó, Regne Unit i Andorra.

TEXT: Anna Segura

AFTONBLADET

Amb l'aval del gol

TEXT: Chemi Terés i Jordi Clos

Quan al mes de juliol s'estaven gestant les negociacions que acabarien amb Zlatan Ibrahimovic, icona de l'Inter de Milà, al Barça, el gegant suec es va posar en contacte amb un compatriota seu que en sabia molt del seu possible destí: Henrik Larsson. "És cert que em va trucar abans de signar per demanar-me el meu parer. Vàrem parlar una bona estona i el que li vaig dir és molt senzill: que no s'ho pensés dues vegades perquè el que feia era fitxar pel millor club del món. És la teva gran oportunitat i no la pots perdre, li vaig insistir", rememora Henke, en conversa telefònica des de Suècia.

Larsson va vestir de blaugrana del 2004 al 2006, temps suficient per seure l'afició amb el seu carisma i per oferir-li gols i títols (dues Lligues i una Champions, entre d'altres). Ara, Ibra li prenien el relleu i considera que això serà molt positiu per a ell: "Em va fer molta il·lusió quan vaig saber que Zlatan fitxaria pel Barça. És el millor que et pot passar com a futbolista. Ha anat a un club fantàstic i a una Lliga fantàstica. Aquest canvi el farà millorar encara més. A partir d'ara veurem del que és capaç i fins on pot arribar com a jugador".

Com era de preveure, només han fet falta les primeres jornades de Lliga per gaudir el potencial del punta escandinau. "Crec que ha estat una bona decisió i que la seva adaptació serà molt ràpida. De fet, ja ho estem veient. Crec que agafarà sense problema tots els automatismes de l'equip, ho facilitarà el fet d'estar envoltat de tants bons futbolistes. A més, ell és un jugador intel·ligent i amb una qualitat fora de qualsevol dubte que li permet adaptar-se a qualsevol equip en què jugui", afirma Henrik Larsson. Ho diu amb coneixement de causa. Han coincidit en molts partits a la selecció sueca. "El que més destacaria és la seva gran qualitat tècnica, que combina amb un físic poderós. És a dir, té totes les característiques que el futbol modern requereix".

Larsson, que als seus 38 anys encara juga al Helsingborg, té ganes de fer-li de cicerone i, de passada, rememorar vells temps. "Encara no he tingut oportunitat de recomanar-li visites i llocs on anar a Barcelona. Espero poder visitar la ciutat durant les properes setmanes i tenir temps per xerrar més detingudament i fer-li alguns suggeriments". Al seu costat, l'èxit d'Ibrahimovic està gairebé assegurat.

Equip del FC Barcelona que l'any 1952 va aconseguir la Copa Llatina. Dempeus: Ramallets, Samitier (secretari tècnic), Modesto (auxiliar equip), Estivill (directiu), Seguer, Daucik (entrenador), Bosch, José María Martín, Velasco i Mestres (metge). Agenollats: Vila, Escudero, Biosca, Basora, Kubala, César, Aldecoa, Manchón i Mur (massatgista).

1952

Coordinació: Jordi Clos

TROFEU MARTINI ROSSI

» El trofeu es va atorgar al Barça en presentar el millor coeficient golejador (92 a favor i 43) de la Lliga.

» La davantera Basora, César, Kubala, Moreno i Manchón va quedar immortalitzada per sempre en la cançó de Serrat *Temps era temps*.

COPA EVA DUARTE

» És el precedent de l'actual Supercopa d'Espanya i el FC Barcelona se la va adjudicar sense la necessitat de jugar-la perquè havia guanyat la Lliga i la Copa.

» Fundada el 1948, la competició va desaparèixer el 1953, després que el Barça se la tornés a emportar gràcies a un altre doblet.

LLIGA

» El Barça es va proclamar campió amb 43 punts, tres més que el segon, l'Athletic Club.

» Els homes de Ferdinand Daucik van fer un mal inici i no van assolir el lideratge fins a la jornada 23 (n'hi havia 30 en total).

COPA LLATINA

» La consecució del trofeu internacional més prestigiós del moment es va produir a París, davant del Niça. Un gran gol de cap de César va decidir la final (1-0).

» L'equip va rebre un bany de masses en tornar a Catalunya. Un milió de persones van donar la benvinguda als campions.

COPA

» Els blaugranes es van imposar a la final al València per 4-2. En un duel disputat a Madrid, el Barça va remuntar un 0-2 per conquerir el títol a la pròrroga.

» En el camí havia deixat a la cuneta Atlètic de Madrid, Màlaga i Valladolid.

La plantilla de la temporada 2009/10, abans de la incorporació de Txigrinski i amb alguns jugadors com Gudjohnsen, Jorquera, Víctor Sánchez, Henrique i Cáceres, que ara ja no juguen al FC Barcelona. Aquests cinc títols, es van aconseguir en dues temporades (2008/09 i 2009/10). A la temporada passada, a l'equip també hi havia Eto'o, Sylvinho i Hleb.

COPA

» Es confirma com a Rei de Copes a Mestalla amb un triomf aclaparador sobre l'Athletic Club (4-1).

» Un penal aturat per Pinto a les semifinals al camp del Mallorca va resultar clau per accedir a la final.

SUPERCOPA D'EUROPA

» A Mònaco, davant del vencedor de la UEFA, el Xakhtar Donetsk, el Barça es va convertir en supercampioni continental.

» Un gol de Pedro va desencallar un partit que es trobava a les acaballes de la pròrroga.

LLIGA DE CAMPIONS

» La tercera va arribar a Roma davant de l'anterior campió, el Manchester United (2-0). Els gols d'Eto'o i Messi van plasmar la superioritat barcelonista.

» Guardiola es va presentar a la final amb un onze amb set futbolistes sorgits de la Masia.

SUPERCOPA D'ESPANYA

» El campió de Lliga i Copa es va enfrontar al finalista del torneig del KO, l'Athletic Club.

» Els catalans van deixar ben encarrilada l'eliminàtoria a San Mamés amb una victòria per 1-2 i van sentenciar al Camp Nou amb un contundent 3-0.

LLIGA

» És campió amb nou punts d'avanatge sobre el Madrid, a qui goleja per 2-6.

» Bat el rècord de punts en una volta (50), en total (87), el de victòries a fora (13), més gols a domicili (44) i el millor *goal average* (70).

TOT UN SENYOR DEL FUTBOL

Només va estar un any com a entrenador del FC Barcelona, però va ser suficient per deixar-hi empremta. Chemi Terés, que com a cap de premsa del primer equip del Barça va compartir experiències amb Bobby Robson, recorda aquella etapa i ens acosta a la figura del tècnic britànic

■ TEXT: Chemi Terés | FOTOS: Arxiu FCB / Sport

El dia que em vaig assabentar que Bobby

Robson estava a punt de signar pel Barça em va sobreviure una barreja d'admiració i certa compassió. Era el juny de l'any 1996. L'admiració a una llarga trajectòria com a entrenador farcida d'èxits s'afegia a un sentiment de compassió per un fet molt concret: aquells fatídics quarts de final de la Copa del Món del 1986 a Mèxic, quan la mà de déu va deixar fora del Mundial l'Anglaterra de la qual Robson era seleccionador. Jo, com a espectador, sempre havia personatitzat aquella desfeta en el rostre compungit i trist d'aquell home a qui no coneixia però a qui compadia. Per mi era molt més que la derrota d'un entrenador o d'una selecció, era la derrota del *fair play*, d'una manera d'entendre el futbol que potser ja no era exportable, però que encara era viva en personatges com ell.

Algunes setmanes després el destí em va portar a trobar-me cara a cara amb la imatge d'aquella desfeta. Feia pocs dies que havia començat a treballar al FC Barcelona com a cap de premsa del primer equip de futbol i això volia dir que em convertiria en l'ombra d'aquell senyor, amb majúscules, que havia estat designat el nou responsable de l'equip, el 49è entrenador de la història del club. Aquesta proximitat em va permetre descobrir la persona que s'amagava darrere d'aquell rostre trist, d'aquella expressió de lament i ràbia que havia contemplat per televisió a la final del Mundial de Mèxic.

Pendent de Charly Rexach

Efectivament, per damunt de tot, Robson era un bon home. Tot i les dificultats que va viure durant la seva estada a Barcelona, el *míster*

Robson, amb els tres títols aconseguits la temporada 1996/97.

semblava que patia més pels altres que no pas per ell mateix. Patia per no disposar de temps per respondre a totes les cartes que rebia. Patia per si havia estat poc atent amb un empleat del club o potser massa dur amb el tracte amb un dels seus jugadors. Patia per si no responia a les expectatives de la gent i fins i tot patia per aquells que podien crear-li conflicte. Recordo en aquest sentit una reunió amb el Carles Rexach amb motiu d'unes informacions que el col·locaven com el seu possible substitut. Amoïnat per aquelles notícies –en aquella època Rexach formava part de l'organigrama tècnic del club– Charly va voler reunir-se amb Robson per aclarir la situació. Mentre Charly li explicava que ell mai s'havia postulat com a substitut, Robson no deixava de mirar-lo amb incomoditat. Creia en el que li deia però, en aquell moment, el seu futur no tenia importància i l'única cosa que desitjava era tallar la conversa per tal d'alliberar en Rexach d'aquell mal tràngol. Era com si se sentís culpable d'aquella situació.

La seva bonhomia anava acompanyada d'una integritat indiscutible. Era un senyor i intentava actuar com a tal malgrat els disgustos. Com el que va tenir quan va rebutjar, enmig d'una crisi de confiança, una oferta del Newcastle. Era la seva gran oportunitat per fugir de la tensió, en uns moments en què era fortament qüestionat. Es repetia que no podia traïr la confiança d'un club i d'un president que havien apostat per ell. Però es notava que ho deia amb amar-

gor, amb una certa melangia, ja que en aquell moment estava posant els seus principis per davant del seu cor. La seva integritat li impedia marxar per la porta del darrere.

Renunciava a tornar a Anglaterra, la seva terra promesa, tot i la gran estima que sentia pel club. En definitiva, ell era l'essència de tot allò que fos anglès i representava millor que ningú l'esperit del futbol de les illes britàniques. I què era el futbol per a ell? Doncs coratge, passió, força, esperit, personalitat. Batalles entre 22 homes damunt un terreny de joc durant 90 minuts. Batalles dures, però nobles. A vegades cruentes, però sempre honestes. Només

La temporada 1996/97 va patir més pels qui l'envoltaven que per les polèmiques que l'afectaven a ell mateix

això ja justificava tot un partit, i poc importava si al final s'acabava guanyant per 1 a 0 i de penal. Allà al seu país, els seus compatriotes celebraven aquestes victòries amb unes quantes pintes al pub de la cantonada. Però ai, amic meu! Aquí, al Barça, la cosa era ben diferent i no va trigar gaire a descobrir-ho. Una de les primeres topades amb els mitjans informatius va tenir lloc poques setmanes després de començar la Lliga. El Barça acaba-

Un any de transició amb tres títols

Després de la sortida de Johan Cruyff de la direcció tècnica del FC Barcelona molts pensaven que la temporada 1996/97 seria de transició. Amb tot, la contractació de Bobby Robson com a nou entrenador i de l'estrella brasilera Ronaldo va canviar la fisonomia de l'equip. Les altres novetats van ser Blanc, Giovanni, Luis Enrique, Pizzi, Vitor Baía, Couto, Amunike i el repescat Støitxkov, mentre que Bakero, Angoy, Hagi, Prosinecki, Jordi Cruyff, Iván Iglesias i Kodro van marxar. Malgrat que l'equip va rebre crítiques pel seu joc, la temporada va esdevenir una de les més plenes d'èxit de la història del club, en guanyar la Supercopa d'Espanya a l'Atlètic de Madrid, la Recopa d'Europa (1-0 a la final davant el PSG) i la Copa del Rei (3-2 al Betis a la final). Pel que fa a la Lliga, la segona posició final, a només dos punts del Reial Madrid, va donar el dret automàtic a jugar la Lliga de Campions. Malgrat no aconseguir el títol, el Barça va establir un nou rècord particular de gols marcats a la Lliga (102), mentre que Ronaldo va ser Pitxitxi amb 34 gols. Abans del final de la temporada el crac brasiler va marxar a l'Inter a causa de les desavinences entre els seus representants i la Junta Directiva.

va de golejar 8-0 el Logronyès i la roda de premsa posterior es va centrar en si l'equip tenia un sistema de joc definit. Robson no donava crèdit a les preguntes que, amb més o menys flegma britànica, va capejar. "Això a Anglaterra és impensable –comentaria després més relaxat–. És inaudit que un equip guanyi per 8 a 0 i que després es parli del sistema". Però d'aquestes en vindrien algunes més. Com aquella després d'una altra golejada, aquest cop al Rayo Vallecano, en què tot i la contundent victòria (6-0) es van escoltar alguns xiulets a l'estadi. Això va provocar que un periodista li preguntés si estava d'acord que s'havia vist molt poc futbol. "6-0 and no football, they must be crazy, they know nothing about this game", repetia incrèdul mentre

Robson entenia el futbol com una noble batalla entre guerrers d'esperit honest i coratge inesgotable

abandonava la sala de premsa. En aquell moment devia sentir-se com un ésser que aterrava d'un altre planeta. Un ésser estrany i penedit, potser, de no haver acceptat aquella oferta del Newcastle que l'hauria tornat al seu món futbolístic.

Pocs anys després va tenir l'oportunitat de fer-ho. El 1999 Bobby Robson va signar pel Newcastle i el destí el va dur a enfrontar-se amb el Barça en una lligueta de vuitens de final de la Champions League. Era el març del 2003 i recordo que en aquella visita a Newcastle vaig assistir a una experiència única que defineix molt bé el personatge. Com és habitual vam arribar a l'estadi una hora i mitja abans del partit. Després de les salutacions de rigor amb els vells coneguts em va agafar pel braç i em va portar a fer un visita guiada per aquell magnífic estadi remodelat de St. James' Park. Era inaudit que, amb tots els seus jugadors al vestidor i quan quedava menys d'una hora perquè comencés el partit, Robson, en aquell moment l'entrenador rival, es preocupés d'actuar com un perfecte amfitrió, com tot un senyor. Estava molt orgullós d'aquell estadi i d'aquell club, el seu, aquell al qual un dia va renunciar per compromís de fidelitat i lleialtat als qui l'havien anat a buscar ■

La pressió mediàtica sempre va sorprendre Robson. A sota, a la banqueta del Compos.

Hem fet molts
quilòmetres per arribar
fins aquí.

Per a quedar-nos-hi,
en farem molts més.

L'esforç, la tècnica i l'eficiència donen el seu fruit sobre qualsevol terreny. Audi i el FC Barcelona en són la millor prova. Enguany el FC Barcelona ha fet història amb els seus tres títols. Ara toca defensar-los enfront de 136 aspirants. Un llarg camí durant el qual cal tornar a deixar-los a tots enrere per acabar en la mateixa posició. Un lloc reservat només per a aquells que gaudeixen fent allò que millor saben fer: avançar-se als altres.

Audi
A l'avantguarda de la tècnica

Audi
Patrocinador Oficial
del FC Barcelona

FCBARCELONA

Els nous estatuts es van aprovar en l'última assemblea de compromissaris.

ELS CANVIS ESTATUTARIS, FIL PER RANDA

Amb un suport gairebé unànim (89%), els socis compromissaris del FC Barcelona van aprovar les reformes estatutàries proposades per la Junta Directiva. Aquests canvis són un compendi de les obligacions legals, motivades per la modificació del Decret 145/1991, i altres adaptacions que la Junta ha cregut convenients, com per exemple el reconeixement estatutari de la Fundació

■ TEXT: Anna Segura | FOTOS: Miguel Ruiz - FCB

Des del 19 d'agost passat, el FC Barcelona disposa d'uns Estatuts nous, aprovats durant l'Assemblea general. No es tracta d'una reforma dels Estatuts, però sí d'una posada al dia. El motiu principal que explica aquest canvi és la modificació del Decret 145/1991 de regulació de la constitució de clubs i associacions esportives que va aprovar la Generalitat de Catalunya al novembre de 2008 i que estableix que la nova durada dels mandats de les juntes directives no pot

ser inferior a 6 anys ni superior a 8. El nou decret exigeix als clubs que adaptin els seus Estatuts a aquesta nova norma abans de l'inici d'un nou procés electoral, fet que ha complert ara el FC Barcelona amb vista a les eleccions que s'han de convocar per al 2010. En el cas del Barça, la durada dels mandats serà de 6 anys.

En paral·lel als canvis que s'han introduït en compliment d'aquest ordenament legal, el FC Barcelona ha aprofitat aquest treball

d'adaptació per introduir un seguit de canvis i millores als Estatuts del club. És, per exemple, el cas del reconeixement estatutari de la Fundació o el reconeixement del català com a llengua pròpia del FC Barcelona, que malgrat que *de facto* ja era així, no quedava recollit enlloc.

A continuació es resumeixen els principals canvis que s'hi van introduir i que van ser aprovats amb 381 vots a favor, 32 en contra i 14 en blanc.

PRINCIPALS MODIFICACIONS DELS ESTATUTS

EL MANDAT DE LA JUNTA DIRECTIVA TINDRÀ UNA DURADA DE SIS ANYS NATURALS, QUE S'INICIARAN EL DIA 1 DE JULIOL I S'ACABARAN EL 30 DE JUNY. EL PRESIDENT O PRESIDENTA DE LA JUNTA DIRECTIVA PODRÀ EXERCIR EL CÀRREC, CONSECUTIVAMENT, PER UN MÀXIM DE DOS MANDATS.

QUAN ES PRODUUEIXI LA RENOVACIÓ DE LA JUNTA PER CAUSA DEL CESSAMENT ANTICIPAT DEL MANDAT ANTERIOR, LA NOVA JUNTA INICIARÀ EL MANDAT DES DEL MOMENT DE LA PRESA DE POSSESSIÓ, QUE ES PRODUIRÀ DINS DELS DEU DIES NATURALS SEGÜENTS A LA DATA DE L'ELECCIÓ. EN AQUEST SUPÒSIT, LA DURADA DEL MANDAT SERÀ DE SIS ANYS NATURALS COMPLETS, MÉS EL TEMPS COMPRES ENTRE EL DIA DE LA PRESA DE POSSESSIÓ I EL PRIMER DIA 1 DE JULIOL SEGÜENT A LA PRESA DE POSSESSIÓ.

LES ELECCIONS A LA PRESIDÈNCIA DEL CLUB S'HAURAN DE CELEBRAR ENTRE EL 15 DE MARÇ I EL 15 DE JUNY.

ELS MEMBRES DE LA COMISSIÓ GESTORA SERAN DESIGNATS PEL PRESIDENT DE LA COMISSIÓ ECONÒMICA, QUE EXERCIRÀ COM FINS ARA DE PRESIDENT, I PEL SÍNDIC DELS SOCIS I SÒCIES (FINS ARA HO FEIA EL PRESIDENT DE LA FEDERACIÓ CATALANA DE FUTBOL) ENTRE ELS INTEGRANTS DE LA JUNTA CESSADA, ELS INTEGRANTS DE LA COMISSIÓ ECONÒMICA I DE LA COMISSIÓ DE DISCIPLINA.

S'INTRODUEIX AL RÈGIM DISCIPLINARI, ENTRE D'ALTRES, LA DEFENSA DELS DRETS DELS SOCIS, LA TIPIFICACIÓ DE LES SANCIONS DAVANT ELS ACTES, LES MANIFESTACIONS I LES CONDUCTES QUE, DIRECTAMENT O INDIRECTAMENT, INCITIN A LA VIOLÈNCIA O A COMPORTAMENTS ANTISOCIALS, RACISTES O XENÒFOBS.

RECOINEIXEMENT ESTATUTARI DE LA FUNDACIÓ, ATESA LA RELLEVÀNCIA ADQUIRIDA EN ELS DARRERS ANYS COM A ENS PER IMPULSAR LA DIMENSIÓ SOLIDÀRIA, CÍVICA I SOCIAL DEL CLUB A CATALUNYA I ARREU DEL MÓN.

DISTINCIÓ A LES PENYES BARCELONISTES EN ATENCIÓ A LA INTEGRACIÓ EN LA VIDA SOCIAL DEL CLUB.

RECOINEIXEMENT ESTATUTARI DEL CATALÀ COM A LLENGUA PRÒPIA DEL FC BARCELONA I D'UTILITZACIÓ NORMAL I PREFERENT EN TOTES LES ACTIVITATS DEL CLUB.

COM A CONDICIÓ NECESSÀRIA PER SER ELEGIT PRESIDENT O PRESIDENTA S'INCORPORA TENIR VEÏNATGE CIVIL CATALÀ, COM A FACTOR D'ARRELAMENT A LA NOSTRA SOCIETAT.

L'IMPAGAMENT DE LA QUOTA DE SOCI DEIXA DE SER UNA INFRACCIÓ QUE COMPORTA LA SANCIÓ DISCIPLINÀRIA DE PÈRDUA DE LA CONDICIÓ DE SOCI, PER PASSAR A SER CAUSA DE PÈRDUA DE LA CONDICIÓ DE SOCI, SENSE TRAMITACIÓ D'UN EXPEDIENT DISCIPLINARI.

Consulta dels estatuts

Els estatuts aprovats a l'Assemblea general d'aquest mes d'agost ja es poden consultar a través del lloc web del club (www.fcbarcelona.cat), dins de la secció Socis, tant en català, com en castellà i anglès. Si ho desitgen, els socis poden aconseguir un exemplar físic d'aquests Estatuts acudint a l'Oficina d'Atenció al Barcelonista (OAB) o demanant-los per correu electrònic (oab@fcbarcelona.cat) o per telèfon (902189900). A la mateixa OAB, també podran aconseguir la *Memòria econòmica* 2008/09, que va aprovar-se a l'Assemblea i que també està disponible en línia.

BENVINGUTS AL BARÇA DEL FUTUR

D'aquí uns anys, aquesta imatge serà històrica. L'acord a què han arribat el FC Barcelona i l'Ajuntament de Barcelona transformarà completament l'aparença del districte de les Corts i també la del Camp Nou i el Palau Blaugrana, que tindran una cara nova, més moderna i accessible

TEXT: Roger Bogunyà | FOTOS: Aviotec

S'apropen canvis històrics per al FC Barcelona.

No parlem de cracs ni de gols. Ni de títols. Ni tan sols de futbol, sinó de patrimoni. Com quan l'any 1922 va ser inaugurat el vell camp de Les Corts o com quan al final de març del 1954 es va col·locar la primera pedra del Camp Nou. Ben aviat les instal·lacions del club tornaran a ser protagonistes d'un canvi evolutiu que marcarà l'entitat durant tot el segle XXI. Recordint-ho bé, perquè va ser el 28 de juliol del 2009 quan es va tancar l'acord entre el FC Barcelona i l'Ajuntament de Barcelona per a la reordenació del districte de les Corts.

L'acord signat entre l'alcalde Jordi Hereu i el president Joan Laporta, i que compta amb el suport dels grups polítics de PSC, CIU i ERC suposarà grans canvis per a l'entitat blaugrana i les seves instal·lacions. El primer d'ells afectarà el Miniestadi i els seus camps annexos, que des de la posada en marxa de la Ciutat Esportiva a Sant Joan Despí només acull els partits com a local del Barça Atlètic.

Els nous usos

Aquests terrenys es transformaran en una nova illa residencial integrada al barri i aparcaments. En aquest espai s'apostarà per una potent presència d'habitatge protegit, per generar usos comercials i terciaris no residencials, i per les zones verdes: fins a 31.700 m² de zones verdes públiques i 11.200 m² d'equipaments comunitaris públics incorporarà el Pla General Metropolità. També està previst incloure un centre d'educació infantil i primària, un institut d'estudis secundaris, una escola bressol, un centre d'atenció primària (CAP), un centre cívic amb auditori, una residència per a gent gran i un equipament esportiu, que serà un pavelló amb piscina. "La transformació d'aquest espai és una magnífica notícia per als barris de les Corts-Maternitat. Una entitat privada cedeix els seus terrenys per construir-hi ciutat. Estic convençut que la majoria de veïns de les Corts hi estan d'acord", va declarar l'alcalde Jordi Hereu, un cop tancat l'acord. El districte de les Corts sortirà guanyant, però també el Barça. Les plusvàlues que obtingui el club d'aquesta actuació urbanística es destinaran al desenvolupament i millora dels equipaments esportius de l'illa de l'estadi. No seran diners per fitxar jugadors de futbol ni de bàsquet, ni per a cap activitat ordinària del club, sinó que s'invertiran novament en patrimoni. En definitiva, s'intercanviarà patrimoni per patrimoni, cosa que vol dir alhora que no afectarà la gestió econòmica del

club ni es demanarà un esforç extra als socis. Aquesta inversió és la que explica el segon dels canvis, on el Camp Nou i el Palau Blaugrana són protagonistes. L'estadi serà remodelat d'acord amb el projecte de l'estudi Foster + Partners, presentat ara fa més de dos anys per Sir Norman Foster, com a guanyador del concurs impulsat pel Col·legi d'Arquitectes de Catalunya. Suposarà un salt endavant, una modernització necessària per a un club que ja gaudeix de l'estadi més gran d'Europa. Tindrem un camp més modern, més confortable i més accessible, que es convertirà alhora en una referència mundial a escala arquitectònica. Alhora es construirà un nou Palau, que tindrà una nova i millor ubicació i presència urbana.

L'altra gran conseqüència d'aquest acord amb l'Ajuntament de Barcelona implica l'obertura de les instal·lacions del Camp Nou respecte al seu entorn. Segons paraules del mateix vicepresident institucional i de patrimoni, Joan Franquesa, el club abando-

Les plusvàlues que generi l'actuació es destinaran a la millora dels equipaments esportius de l'illa de l'estadi

narà "l'espai tancat, egocèntric i exclouent" que hi ha en l'actualitat per convertir-se en un "punt de trobada" per a tots els culers i barcelonistes. Té raó: era un contrasentit que un club tan i tan obert mundialment estigués tan tancat dins la seva mateixa seu. Quan finalitzin les obres, doncs, tindrem una illa blaugrana diferent, amb els màxims àmbits possibles accessibles al públic, sense perjudici de les limitacions que s'estableixin quan se celebrin els actes esportius o no esportius del FC Barcelona. Dit tot això, que ningú s'espanti: durant les obres el primer equip de futbol continuarà disputant els partits al Camp Nou. El soci, fins on sigui possible, no ha de veure's perjudicat més del necessari per aquesta remodelació de l'estadi.

Però no s'acaba tot aquí. Al marge d'aquests tres grans canvis que afecten directament la família barcelonista i les seves instal·lacions, el FC Barcelona va assumir certs compromisos quan va signar l'acord. Cedirà a l'Ajuntament la totalitat del sòl i sostre destinat a habitatge protegit (52.000 m² de sostre) i assumirà la construcció d'un centre cívic per al barri. L'entitat blaugrana també assumirà

els costos de la urbanització dels sòls de l'àmbit de la modificació del Pla General, així com també la urbanització dels carrers del Campus Sud.

Barça Parc: l'altre gran projecte

I, a més a més, el Barça Parc. A banda de la reordenació dels terrenys propietat del club al districte de les Corts, el FC Barcelona va engegar oficialment, també el 28 de juliol

Les instal·lacions deixaran de ser un "espai tancat i excloent" i es convertiran en el "punt de trobada" barcelonista

—una data que, sens dubte, quedarà en el record per haver canviat el rumb del club amb dues decisions transcendentals històricament— i després de signar un acord amb l'Ajuntament de Viladecans, la posada en marxa d'un parc esportiu i de lleure orientat a la pràctica esportiva, a gaudir del lleure i dels valors de l'esport, a gaudir i aprendre de la natura, i a l'acció social.

Es tracta d'un projecte molt i molt engrescador. Il·lusionant. Una nova idea, un concepte diferent, fins ara inexistent arreu. A Vi-

ladecans, on el club tenia terrenys des de fa 30 anys, es preveu construir el millor passatemp possible per als barcelonistes. D'aquí el seu nom: Barça Parc. Hi haurà zones d'equipaments esportius, amb instal·lacions per a la pràctica del futbol i d'altres esports de les diferents seccions del club, així com una àrea comercial i hotelera que disposarà d'una oferta molt àmplia de tipus comercial i lúdic que serà el motor popular del projecte. Els que vulguin ser com Messi, Navarro o Barrufet ja sabran cap a on dirigir-se. O, dit d'una al-

tra manera, serà la *ciutat del soci culer*.

L'acord permetrà també portar fins a Viladecans l'activitat d'algunes de les seccions esportives del club, així com la ubicació de la seu de la Fundació FC Barcelona o part de la seva estructura funcional i/o orgànica en el sector objecte de desenvolupament. No és aquest un capritx qualsevol, sinó un fet que té el suport del caràcter compromès i solidari del FC Barcelona en el mateix conveni. El club i l'Ajuntament del Baix Llobregat treballaran conjuntament perquè la zona en què

Imaginació, fidelitat i eficiència

Joan Franquesa

VICEPRESIDENT INSTITUCIONAL I DE PATRIMONI

El FC Barcelona sempre ha de respectar la idea del *més que un club*. Aquesta frase ens diu com hem d'actuar en qualsevol àmbit, també en l'urbanístic. L'envergadura, l'atreviment i la qualitat de l'estadi actual, inaugurat al setembre del 57, respon fidelment a aquesta idea de *més*, a aquesta exigència de qualitat. Per tant, de sempre, quan el Barça ha fet arquitectura o urbanisme, ho ha fet amb la qualitat com a bandera.

A banda, el Barça és dels socis i el patrimoni n'és un garant. Quan la Junta directiva pren decisions que afecten el patrimoni, ho fa sabent que aquest és un tret decisiu, que ens fa diferents dels altres grans clubs. Aquesta singularitat ens defineix. Som un club social i el patrimoni només pot revertir en el propi patrimoni, no pas a comprar jugadors.

Feta aquesta consideració, aquest estiu s'ha firmat amb l'Ajuntament de Barcelona l'acord per a la transformació de les instal·lacions esportives del club i el seu entorn a les Corts. La presentació es va fer després que els grups municipals del PSC, CiU i ERC acordessin les bases per impulsar la modificació del Pla General Metropolità (PGM). Es tracta d'un acord històric, que posa en una mateixa direcció els interessos del barri, de la ciutat i, és clar, del club. A través del consens, es desencalla una reordenació que fa 50 anys ja havia quedat pendent.

Aquest projecte inclou repensar el Camp Nou, però també el Palau Blau-

grana i el Miniestadi, ara que el futbol treballa a la Ciutat Esportiva.

Per part dels compromisos assumits pel club, hi ha aspectes que són nous i deixen clar que aquesta reordenació no té res a veure amb l'expressió popular de *pelotazo*.

La Junta gestiona el club amb imaginació i rigor, però sabent que hi ha una màxima que és intocable: allò que es derivi del nostre patrimoni només es pot fer servir o bé per fer-lo créixer o bé perquè aquest valgui més. Fidels a aquesta idea, l'acord inclou un concepte revolucionari: el Barça, que és el propietari dels terrenys afectats, s'obliga —sense tenir-ne cap obligació— que les plusvàlues derivades de la modificació del pla urbanístic vigent es reinvertiran en els nostres propis equipaments, aixecant un nou Palau i remodelant el Camp Nou. No es tracta de fer-los més bonics, ni que no ens agradin prou. És més senzill. L'esport professional ens demana unes instal·lacions, uns espais i unes funcionalitats a les quals ni l'estadi ni el Palau poden donar resposta.

L'acord firmat representa una altra conquesta: deixarem d'estar amagats darrere la tanca que envolta les nostres instal·lacions. Aquesta transformació farà que es pugui passejar per l'espai que conforma el Camp Nou i el Palau com si es tractés d'una gran plaça major. S'acabarà amb la concepció d'un espai tancat, egocèntric i excloent, i el convertirem en generós i d'acollida, a imatge i semblança del mateix FC Barcelona, veí del barri de les Corts d'ençà del 1922.

Les instal·lacions, al detall

El FC Barcelona té una funció esportiva i una altra de social, i totes dues conflueixen al Barça Parc. Ubicat a poca distància de l'aeroport del Prat, a la imatge es veu una ordenació orientativa del que serà el projecte. Comptarà amb dues grans zones i d'aparcament i amb diversos camps, tant de futbol com poliesportius, a més d'una destacada àrea comercial. En aquesta s'hi trobaran, entre d'altres, la seu Fundació FC Barcelona, botigues dels patrocinadors, un espai Unicef, un passeig comercial, bars, restaurants, botigues diverses, un hotel, espais per a convencions i una zona Barça Experience. Aquesta rambla comercial serà, en definitiva, el motor popular del projecte, mentre que la divulgació i la pràctica de l'esport es duran a terme a la resta d'instal·lacions del Barça Parc.

actuarà aquest projecte –ni més ni menys que 60,4 hectàrees– no es vegi malmesa mediambientalment ni paisatgísticament. De fet, serà tot el contrari, ja que s'impulsarà una labor específica en el camp de la cura i la posada en valor d'aquests factors. El Pla Es-

A Viladecans es vol construir el millor passatemps culer. El Barça Parc estarà orientat, entre d'altres, a la pràctica esportiva, a gaudir del lleure i a aprendre de la natura

tràtic de l'Ajuntament de Viladecans pretén aconseguir una àrea de centralitat econòmica basada en el turisme sostenible i el temps lliure ciutadà que promogui els esforços de preservació de l'espai natural. Viladecans també vol millorar, mitjançant aquest acord, les vies d'accés fins al front marítim del municipi. En aquest sentit, està prevista l'execució del Camí del Mar, un projecte que uneix el nucli urbà amb les platges de la localitat barcelonina, que fins fa poc encara estaven ocupades per diferents càmpings que impossibilitaven el seu ús d'una manera satisfactòria per a la ciutadania.

Què hi aportarà el FC Barcelona? Doncs el club es compromet a cedir a l'Ajuntament fins a 30 hectàrees incloses a la Xarxa Natura 2000 (que és una xarxa ecològica europea que busca la conservació de la biodiversitat),

uns terrenys adjacents a l'Espai Natural del Remolar perquè aquest pugui fer-se més gran. A banda, també se cedirà la titularitat de la finca Can Feliu, ubicada a la zona d'Els Reguerons. En els propers mesos, cap a final de l'any 2009 o a principi del 2010, el FC Barcelona i una de les empreses de l'Ajuntament, Viladecans Mediterrani, SA, faran oficial un programa conjunt de gestió, educació i divulgació ambiental d'espais naturals en l'àmbit d'Els Reguerons.

És amb accions com aquestes i totes les citades anteriorment com millor s'entén allò del *més que un club*. Modernitat, solidaritat, tolerància, respecte i compromís, tant amb els més desafavorits com amb el medi ambient, són alguns dels trets principals d'un FC Barcelona que s'endinsa en el segle XXI amb projectes i canvis que s'escriuen amb majúscules ■

Coca-Cola, el disc i l'ampolla característics són Marques Registrades de The Coca-Cola Company.

Viu l'espectacle amb la nova temporada de lliga.

Coca-Cola
destapa la felicitat

UNA ESPELMA PER AL REGAL BARÇA

En Ricky Rubio desitja que el costum de la seva àvia d'encendre una espelma per protegir-lo cada vegada que el seu nét surt a pista serveixi també "per guanyar títols". El base del Masnou aterra al Palau amb l'ambició que ha caracteritzat la seva fulgurant trajectòria

■ TEXT: Llorenç Tarrés | FOTOS: Àlex Caparrós - FCB

La seva àvia Anna encén una espelma cada vegada que en Ricky Rubio surt a pista. Demana als sants que les lesions passin de llarg i que la sort li faci costat. "Creu en aquestes coses i potser sí que té un efecte positiu", ha dit públicament el jugador. L'àvia pot estar tranquil·la. En Ricky és feliç. Després d'un estiu difícil, amb el desgast provocat per l'estira-i-arrotonsa de les negociacions sobre el seu futur i el duríssim Europeu de Polò-

nia que va culminar amb la medalla d'or, en Ricky treballa des de fa dies amb els nous companys i mira el futur amb ambició. Al del Masnou (21 d'octubre del 1990) se'l veu tranquil i serè. Parla amb calma, com si fos un veterà en el tràngol de les entrevistes. Somriu com el nen que és als seus 18 anys. I sobretot gaudeix de la nova etapa que tot just ha començat. "El passat és passat, ara només penso en el present, i el present és el Barça",

assegura durant una conversa a les instal·lacions d'El Montanyà, on el Regal Barça de Xavi Pascual es va concentrar tres dies per acabar de preparar l'inici de la temporada. El procés d'adaptació a un nou vestuari mai és fàcil però en el cas de Ricky Rubio sembla que aquest obstacle també se supera ràpid. En Ricky s'ha guanyat el suport i el respecte dels companys, que el mimen de valent. Líder a la pista, protegit fora d'aquesta.

Després de guanyar la Lliga Catalana i la Supercopa ACB, el base del Masnou vol sentir l'escalf del Palau Blaugrana, "un escenari que, en ebullició, espanta els rivals"

filosofia diferent de la Penya i cal acoblar-se... Queda molt marge de millora".

Amb tot, la seva primera experiència amb la samarreta blaugrana no va poder ser més positiva. En Ricky i el Regal Barça van conquerir la Lliga Catalana al Palau Sant Jordi en superar a la final el DKV Joventut, precisament l'exequip de Rubio, i el base del Masnou va ser escollit el jugador més valuós de la final després d'oferir un primer tast de les seves millors virtuts: el talent per defensar, la capacitat de lideratge i la imaginació a l'hora de repartir assistències. "El meu objectiu a la pista és fer millors els meus companys", afirma sense dubtar el *carter del Masnou*, si se'n permet afegir-li un nou sobrenom als que ja té. Després d'aquest primer èxit i d'aconseguir també la Supercopa ACB ara vol sentir l'escalf del Palau Blaugrana, un escenari que, en ebullició, "realment fa por". "Quan, amb un altre equip, visites el Palau saps que t'enfrontaràs a un

club, però quan en formes part te'n adones encara més. De seguida veus petits detalls que t'ensenyen la magnitud real de tot això". Al Barça ha coincidit amb un bon amic, el futbolista del primer equip Bojan Krkic, que durant el difícil estiu li va donar tot el suport que necessitava. "Em va trucar quan es va fer oficial el meu fitxatge per felicitar-me", explica Rubio, a qui de ben segur que aviat se'l podrà veure pel Camp Nou.

En Ricky lluirà el dorsal número 9 a la samar-

Ricky lluirà el dorsal número 9, gentilesa del seu company Lubos Barton.

Al Barça coincidirà amb un bon amic, el futbolista Bojan Krkic, un dels primers a felicitar-lo pel seu fitxatge

rival de gran magnitud però també a un ambient terrible. Després de patir-lo, ja tinc ganes de viure'l com a local, segur que serà magnífic i espero que donarem moltes alegries a la gent blaugrana", diu en plena pretemporada.

Molt lluny queden els seus inicis al món del bàsquet, esport que inicialment va compaginar amb el futbol. Els companys d'escola xutaven la pilota, mentre que la tradició familiar era més aviat botar-la. "Primer vaig decidir-me pel futbol, jugava de davanter, però no em va acabar d'agradar i al cap d'un mes ho vaig deixar córrer". Va deixar de rematar pilotes per començar a repartir assistències, a tenir influència en el joc, que és el que vol. "M'agrada manar a la pista", diu en Ricky, que assumeix la seva tímida fora del terreny de joc. "Les virtuts prefereixo que les diguin els altres". Clar i català.

Com li ha succeït a altres fitxatges de qualsevol secció del FC Barcelona, en Ricky no va trigar a comprovar que el Barça és quelcom diferent. "Des de fora ja s'intueix que aquest és un gran

Ricky Rubio, amb el trofeu de jugador més valuós de la recent Lliga Catalana.

El del Masnou es va estrenar amb el Regal Barça contra el Sant Josep de Girona.

A l'*stage* comparteix habitació amb l'italià Basile, fa broma amb els catalans Grimau i Trias, juga -i per ara perd- a cartes amb l'eslovè Lakovic, repta Sada i Navarro als entrenaments... "L'adaptació a l'equip està sent molt ràpida, no només amb els jugadors catalans, l'ambient del vestidor és molt bo perquè hi ha bones persones", explica el crac, que reconeix que a la pista encara li falta cert rodatge: "No deixa de ser bàsquet però és un equip diferent, amb una

reta blaugrana –gentilesa del seu company Lubos Barton, amb qui va coincidir a la Penya–, el mateix dorsal amb què el suec Zlatan Ibrahimovic ja enlluerna al Camp Nou. Són els dos grans fitxatges de l'estiu, i no és difícil trobar un cert paral·lelisme amb el joc d'un i altre, més enllà de l'alçada. A tots dos els agrada repartir assistències, es defineixen com a jugadors d'equip, si bé brillen amb llum pròpia quan es troben sobre el terreny de joc.

Veure en Ricky en acció és un espectacle. Que el seu fort era l'esport de la cistella devia quedar clar ben aviat. Tenia un talent innat i una capacitat d'aprenentatge brutal, com va reconèixer

Quan era petit, es va decantar pel futbol però al cap d'un mes va passar de marcar gols a repartir assistències

Xavi Pascual els primers dies de treball. Potser per això encara recorda un dia que mentre seguia un entrenament del seu germà Marc, l'entrenador del Masnou el va deixar prendre part al partidet... si no plorava. "Sempre s'ha de recordar d'on vénis, i si les coses funcionen, s'ha d'agrair a tothom que t'ha ajudat a arribar fins aquí", diu un Ricky Rubio que només té paraules d'elogi per al CB Masnou i per al Joventut de Badalona, els dos clubs on s'ha format.

La conversa amb el nou base del Regal Barça flueix. Parla de la família, especialment d'en Marc, dos anys més gran, i dels duels germà contra germà que s'esdevenien habitualment

En Ricky recorda els duels germà contra germà amb en Marc, dos anys més gran. "Em guanyava", confessa

a casa dels avis. "Em guanyava", confessa, justificant la derrota per "la superioritat física" del seu rival, si bé les cròniques d'aquests duels diuen també que el canell d'en Marc feia estralls a la defensa d'en Ricky. "Per mi és un exemple a seguir", diu en qualsevol cas.

Dèiem que no ha estat un estiu fàcil per a en Ricky. La seva prioritat era anar a l'NBA. Va ser escollit en la cinquena posició del *draft*, però l'opció dels Timberwolves es va anar esvaint i, quan el Barça va contactar-hi, ràpidament va decidir seguir a Catalunya. No és fàcil entendre que

Un somrient Ricky en un moment de descans a les instal·lacions d'El Montanya.

El nou director de joc blaugrana, durant la sessió fotogràfica de l'ACB.

Comparteix habitació amb Basile, fa broma amb Grimau i Trias, juga –i perd– a cartes amb Lakovic, repta Sada i Navarro als entrenaments... L'adaptació va per bon camí

la família esdevé vital en la seva trajectòria, en les decisions preses i en els alts i baixos. “En els moments difícils és molt agraït disposar del suport dels que t’envolten”, assegura el base.

La lectura és una de les seves aficions, inculcada pel tècnic Aíto García Reneses. Seguidor de les pel·lícules de Will Smith i admirador del joc de Chris Paul, Rubio explica que el dia a dia del món professional sovint és dur d’empassar. “Mentre tu viatges cada cap de setmana, els teus amics van al cinema, van a jugar a la bolera. A vegades tens ganes d’esbargir-te, en el meu cas fer excursions per la muntanya o la platja amb la colla”, explica el del Masnou. Per cert, a diferència de molts dels seus companys, en Ricky no és un fanàtic de la videoconsola.

Tot just estrenada la Lliga ACB, el Palau es frega les mans. El Regal Barça ja camina i el nou projecte de Xavi Pascual, que també ha incorporat Morris, Ndong, Lorbek i Mickleal, té bon color. En Ricky és la cirereta d’un conjunt ambiciós i el del Masnou té clar que ha vingut a un club gran “per guanyar títols, per lluitar per tot”. Sap que hi ha bona matèria primera, “ara ho hem de demostrar a la pis-

ta, cal treballar molt fort per aconseguir-ho”. Rivals en la posició de base però “per sobre de tot companys”, en Ricky es trobarà dos pesos pesants com són Lakovic i Sada. “En Jaka és un gran anotador, ha estat un dels millors bases de l’Europeu de Polònia. Té moments extraordinaris, en què agafa ratxes de tir que el fan quasi imparable; en Víctor és un jugador

“Sempre s’ha de recordar d’on vénis, i si les coses funcionen s’ha d’agrair a tothom que t’ha ajudat a arribar fins aquí”

molt físic, que sap manar. Sobretot destaca per ser un base complet, que fa de tot: agafa rebots, llança bé, reparteix joc...”.

La pilota ja és a l’aire. A cada partit del Regal Barça cremarà una espelma a casa de la família Rubio, símbol d’esperança. “A veure si serveixen per guanyar títols”, repeteix un ambició i alegre Ricky ■

El jugador més jove a debutar a l’ACB

La precocitat defineix la trajectòria del nou base blaugrana. El gran públic el va conèixer amb 14 anys, quan va guanyar l’Europeu cadet anotant 51 punts a la final (amb 12 rebots, 12 assistències i 7 recuperacions). Encara no havia complert els 15 quan va debutar a l’ACB, un autèntic terratrèmol a l’elit. Va ser a Granada, el 10 d’octubre del 2005. En Ricky tenia 14 anys, 11 mesos i 24 dies i va jugar cinc minuts i cinc segons que van passar a la història. “Va ser un moment molt especial, si bé aleshores no li vaig donar tota la importància que tenia”, recorda Ricky. “Per a mi era un partit com qualsevol altre, però amb el temps me n’adono del valor que tenia, va ser un punt d’inflexió. Vaig passar de jugar per divertir-me, que encara ho faig, a jugar en un món d’adults”. Li va canviar la vida? “Jo seguia fent vida normal, però es feia estrany veure la meua foto als diaris i sortir a la televisió. Però a la pista feia el mateix que havia fet sempre, divertir-me”. Aquell dia, en Ricky va anotar els seus dos primers punts com a professional, va fer la seva primera assistència i va recuperar les dues primeres pilotes.

FC BARCELONA

TEMPORADA 2009/2010

"TREBALLA. NO ET REFIÏS DE LA SORT"

És un dels actors del país amb més projecció internacional. Nascut a Vilanova i la Geltrú, ha conquerit el cor de França. Se n'hi va anar sent molt jove i hi ha fet coses molt diverses: *Western*, *Una relació privada* o *Harry, un amigo que os quiere*. La seva estrena més recent és el *Mapa de los sonidos de Tokio*, d'Isabel Coixet. Aquests dies presenta *Non Solum* al Teatre Nacional de Catalunya

■ TEXT: Jordi Llavina i Eduard Pujol
FOTOS: TNC / Àlex Caparrós - FCB

Del Barça?

Ho dius com si fos una cosa estranya... (Somriu). Sí, és clar, com qualsevol persona normal! Sí, sóc del Barça. De sempre.

T'ho pregunto perquè al teu *Non Solum* dubtes relativament de tot i de tot en absolut.

Doncs mira, d'això no en dubtis. No m'ha refredat ni l'anada al Japó a rodar *Mapa de los sonidos de Tokio*. Allà, gràcies al Barça de Guardiola hi he descobert internet. A l'hotel hi havia dos ordinadors fantàstics. Els en vaig treure suc. Això de poder consultar els diaris d'aquí des d'allà no saps com em va ajudar a gaudir de la temporada del triplet. I això que mai he amagat la meua por d'internet, perquè des de casa es pot tenir accés a tot. Acabarà essent un problema per a l'ésser humà. A mi m'agrada el carrer. Estic con-

vençut que és més interessant una taquillera que em vengui una entrada que no pas premer un botonet. I posat a triar coses autèntiques, n'hi ha poques com un partit al camp.

Abans de Roma, hi ha Saint-Denis. A França el Barça hi va guanyar la segona Co-

"Debutar al Barça deu ser com fer cine. Era un somni, em quedava molt lluny... Madrid, Hollywood, ser guapo"

pa d'Europa, la del 2006. Tu, a França hi has guanyat prestigi, èxit i el reconeixement del públic i de la crítica.

És com si França ens ho hagués donat tot, oi? En el meu cas me n'hi vaig anar el 90. A París, a fer estudis de teatre. És una escola que s'ha revelat decisiva per a la meua salut mental i per a la meua professió. Hi vaig aprendre molt i, a més, em van donar l'oportunitat de fer la primera pel·li.

El debut, o en aquest cas la primera, sempre marca. Aquests dies ha fet 10 anys del debut de Puyol al primer equip...

Debutar al Barça deu ser com fer cine. Jo ho veia molt llunyà. Era un somni, però que quedava molt lluny. Madrid, Hollywood, ser guapo..., era gairebé impossible. En canvi, mira, vaig capgirar els impossibles i me'n vaig sortir. Vaig fer la primera pel·li amb en Poirier, un director que estava preparant el seu primer llargmetratge. Buscava un actor amb accent del sud

i jo en tenia molt perquè, aleshores, pràcticament no parlava francès. A partir d'aquí em va agafar per una segona pel·lícula, una tercera, la quarta i una cinquena.

Al futbolista li deu passar una mica el mateix. Treballar bé, agafar el fil, la primera convocatòria, el debut i la titularitat.

Al futbol i a l'escena, arribar a la titularitat mai és fàcil. La meva cinquena pel·lícula va arribar el 96. Imagina't! Va ser *Western* i al Festival de Cannes li van donar un premi. Aleshores sí, a partir d'aquell moment vaig poder dir que era actor de cine.

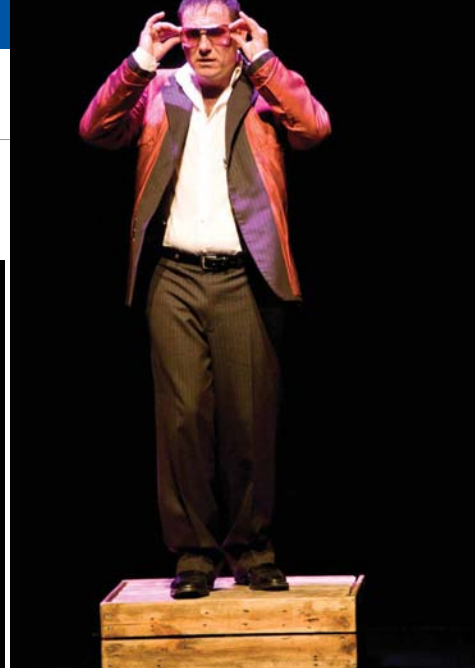
En el futbol, hi ha entrenadors que donen un gran valor a la polivalència. En l'escena, tu ets un actor molt versàtil. El Sergi és el *latin lover*, el que les porta de cap però

també has fet papers que no hi tenen res a veure, no? Per tant, has fet una gamma de papers molt àmplia.

He tingut molta sort, que és una manera de parlar. El cert és que la sort no existeix. No te'n refiïs mai, que si no treballes, no te'n surts. De tota manera, és cert que en els deu primers papers em van donar personatges que no m'eren gaire allunyats. Eren papers que, d'entrada, ja feien pensar en mi. Saps? Bona gent, païos sensibles a qui els agrada viure la vida.

En canvi va arribar un dia que vas fer de dolent? El director et va posar allà on no t'imaginàvem...

A *Harry* vaig fer el primer paper de dolent. Però ho feia des de la joia per viure, sempre amb un somriure. Quan m'ho van proposar hi havia qui em deia que no podia ser. “Però si el Sergi

“La Coixet treballa molt bé en grup, però en canvi també mana. En futbol deu passar el mateix. L’equip necessita una referència. Nosaltres l’hem trobat amb Guardiola”

és molt bon paio”, em deien. I jo els responia que què carai tenia a veure una cosa amb l’altra. Actuar no és jugar a ser tu mateix, sinó a interpretar un paper. Aquest tret em va obrir un ventall de personatges que eren els dolents. Eh! i entenc que és una mica tonto explicar-ho d’aquesta manera, perquè no és del tot cert que hi hagi els bons i els dolents.

Bons i dolents, durs i no tant. És habitual fer aquest tipus de divisió. És una manera d’explicar-nos que acostuma a funcionar. En futbol sovint s’aplica als entrenadors.

I s’aplica en funció del caràcter, o de com els veiem, més que per raons tàctiques. Al cinema l’entrenador és el director.

Com són? Com t’agraden?

A *Mapa de los sonidos de Tokio* he treballat amb

la Isabel Coixet. M’ha agradat. La Coixet té una personalitat acusada, curiosa. Se sap que és la *jefa*, i a la vegada no fa un cine tancat. Treballa molt bé en grup, però en canvi també mana, cosa que és d’agrar. Quan estàs a dalt del vaixell has de saber que hi ha un capità, algú que pren decisions i algú que, arribat el moment, digui: “Ei, cap allà”. En futbol deu passar el mateix. L’equip necessita una referència. Nosaltres ho hem trobat amb en Guardiola. És collonut. Ha recuperat un futbol que ens fa xalar.

Quan tens el guió ets tu qui ha de posar l’ànima al personatge. Això és el més difícil de la teva feina.

Sí, però aquesta també és la gran pregunta. Jo encara no la sé respondre. Què fan els actors quan actuen? No ho sé, és un misteri. El trobo molt xulo, aquest enigma. Se’m fa molt difícil

d’explicar, però es veu molt clarament quan una persona actua. El moll d’actuar s’explica per una disponibilitat natural, però després no hi ha més. Fa por, a mi encara em fa por quan he d’actuar... L’altre dia havia de llegir en una escena una carta amb la Carme Elias i estàvem nerviosos. Sempre tens por i sempre arrossegues el dubte de si et sortirà bé. Sempre tens el dubte de si ets un farsant i de si t’acabaran asenyalant amb un dit dient-te que no et surt bé.

Però a tu encara no t’ha passat, eh?

Sí, a mi sí, oh i tant que sí. El que passa és que a les pel·lícules tinc la sort que ho tallen i que ho munten. Però sempre hi ha algun moment que la cosa no rutlla. No saps el perquè, però molt sovint són escenes que a priori no diries que són complicades.

En futbol, el cuer ens ha esguerrat més d’una tarda que havia de ser molt plàcida.

No m’ho recordis! En futbol també passa perquè la concentració és molt important. Quan has d’actuar, t’ho pots haver preparat a consciència, però hi ha un moment en què diuen “acció!” i has d’actuar perquè no hi ha cap pos-

sibilitat de fer marxa enrere. Són uns instants de risc. En tots els rodatges hi ha moments que la cagues i que fas les coses malament. És terrible, però és així. I si de tres vegades que has fet l'escena n'hi ha una que no està tan malament, es munta i la cosa queda bé.

Explicat així, home, és com un *airbag*. Els futbolistes també el voldrien. Molts no han superat la por escènica d'alguns camps.

Ho entenc. Imagina't el camp del Barça ple. Ha de fer impressió. Jo actuo en una altra mena d'escenaris i reconec que a vegades em fa por. Si pogués prémer un botó i desaparèixer, no sé si l'arribaria a prémer perquè tens la responsabilitat amb el públic i ets allà. Però la temptació de fer-ho segur que

“El camp del Barça ple ha de fer impressió. Jo actuo en una altra mena d'escenaris i ho reconec, a vegades em fan por”

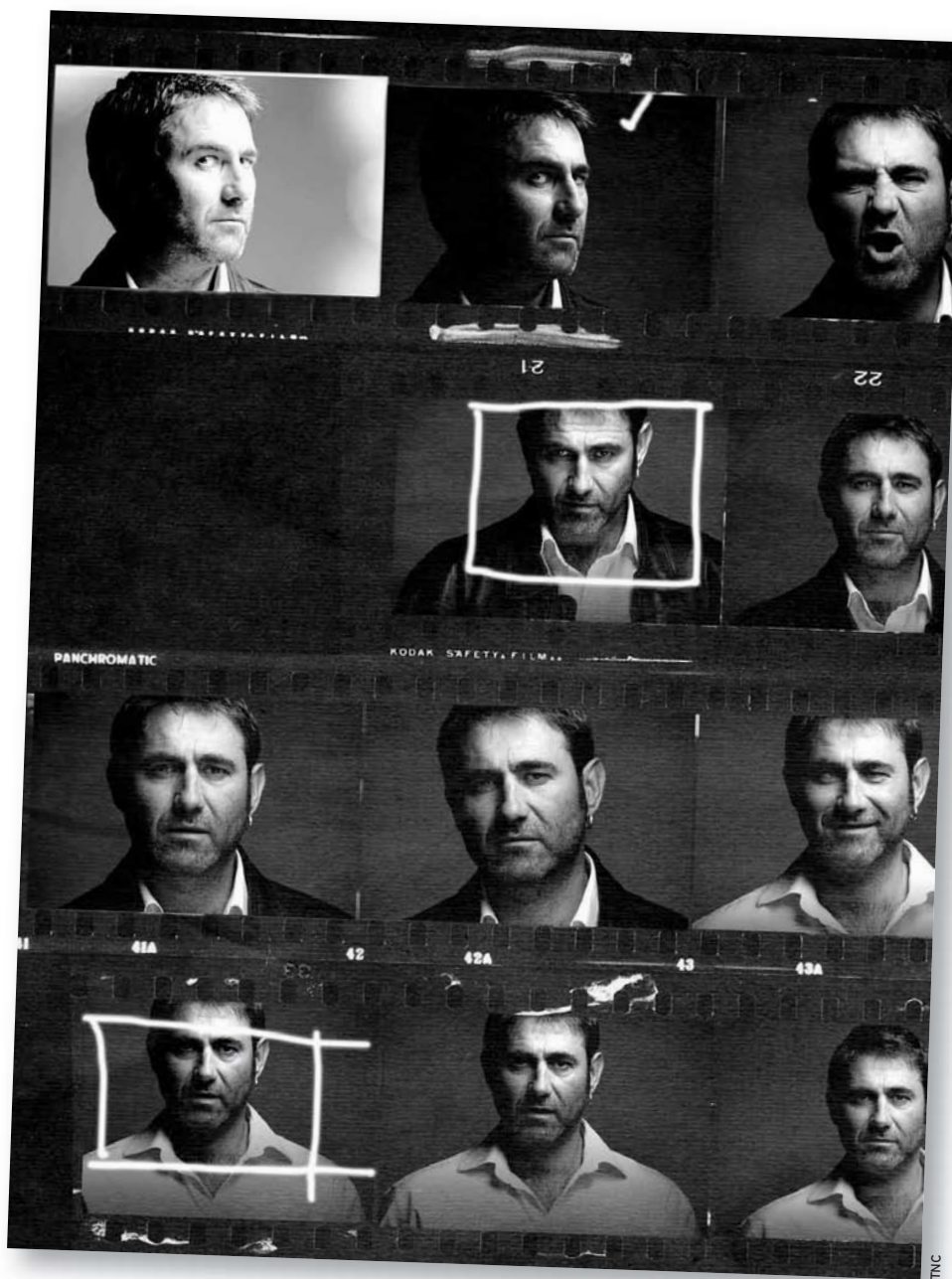
la tindria. També és cert que un cop ha començat, els nervis passen. De tota manera, a vegades premeria aquest botó imaginari per anar a una terrassa. Hi faria un cafè tranquil·lament.

...A la terrassa de la teva oficina, que és La Carpeta Moderna, un bar de la plaça de la Vila, a Vilanova.

Sí, jo en sóc. Sempre he viscut a Vilanova. Hi tinc la família. És curiós això dels lligams, és com fer un paral·lelisme amb el Barça quan diem que és el millor equip d'Europa o que tenim el millor jugador del món. Ben mirat aquestes afirmacions no existeixen. En canvi, el que sí que et puc dir és quin és el meu equip, què és el que m'emociona. Algú pot viure al poble del costat i viure-hi de conya i potser vindria a Vilanova i em diria que aquí no hi troba res. Jo a Vilanova hi tinc lligams molt forts, sobretot la gent i el mar. És molt meu, com el Barça.

I de tots els gols de la història del Barça, amb quin et quedes? Quin et fas més teu?

El gol de Koeman a la final de Wembley. És el gol amb la càrrega emocional més gran que recordo. Cap com el seu xut. Aquest gol ho té tot, és un títol, és una manera de jugar, és una convicció en un moment donat. I d'una manera més íntima, també és el lloc i el moment on el vaig viure.

“El de Koeman és el gol amb la càrrega emocional més gran que recordo. Jo era a París. Estant tan lluny dels meus, el vaig viure amb una joia més interior que exterior”

El maig del 92 eres a París.

Sí, estudiant, envoltat de francesos a qui no els importava gens la final de la Copa d'Europa. A aquells nanos aquell Barça-Sampdoria no els deia res i contrastava amb la manera com jo el vaig patir. Aquell dia vaig notar una de les coses que fa tan especial el Barça. Estant lluny com estava, vaig viure el gol amb un silenci interior, amb una joia més interior que exterior. I vaig agafar el telèfon de seguida i vaig sentir els crits de la meva gent. Ells eren a casa i jo a

París. Vaig notar que hi estava connectat. De cop i volta tenia a prop tota la gent que m'estima perquè igual que jo estàvem veient el Barça. I l'estàvem veient guanyar, just quan el Cruyff ens havia fet creure a tots que guanyar era possible, i a més, guanyant bé ■

L'entrevista completa s'ha pogut veure a Barça TV, dins el programa *El Quadrat Verd*.

■TEXTOS: Xavier Catalán i Silvia Gonzalez | FOTOS: Miguel Ruiz i Àlex Caparrós - FCB

Supercampions d'Europa!

El FC Barcelona va conquerir la tercera Supercopa d'Europa de la seva història després de guanyar a Mònaco el Xakhtar Donetsk, el campió de la Copa de la UEFA de la temporada 2008/09. El jove Pedro va ser l'artífex del triomf amb un gol a les acaballes de la pròrroga. Amb aquest títol, el conjunt de Guardiola assolia el cinquè títol de l'any 2009 igualant el mític equip de les Cinc Copes de l'any 1952. El partit va ser dominat en tot moment pel conjunt barcelonista, encara que no va poder concretar les poques ocasions de gol que es van produir. Els 90 minuts van acabar amb empat a zero i el títol es va decidir a la pròrroga. Els ucraïnesos van tenir la seva opció amb una internada de Julius que va salvar Valdés al minut 98. Quan tot indicava que el partit es decidiria als penals, al minut 115 Pedro i Messi van fer una paret a l'interior de l'àrea i l'extrem canari va decidir la final amb un toc màgic batent, per fi, el porter Pyatov.

La vuitena Supercopa d'Espanya!

El FC Barcelona es va proclamar campió de la Supercopa d'Espanya en guanyar l'Athletic Club en els dos partits. A l'anada, disputada a San Mamés, el local De Marcos va avançar l'equip basc amb un gol a punt d'arribar al descans. A la segona part, Xavi i Pedro van capgirar el resultat i van deixar el marcador final amb un 1 a 2 favorable al FC Barcelona. A la tornada, no va ser fins a l'inici de la segona meitat que Messi va fer l'1 a 0 amb una gran jugada de Xavi, Ibrahimovic i que va culminar de manera genial el jugador argentí. El mateix Messi va fer el 2 a 0 transformant un penal provocat per Dani Alves i Bojan va fer el 3 a 0 final. Amb aquesta victòria, el FC Barcelona es va convertir en l'equip que més Supercopes d'Espanya ha guanyat juntament amb el Reial Madrid, amb vuit copes cadascun al seu palmarès.

Messi i Xavi, premiats a Mònaco

Els jugadors del FC Barcelona Messi i Xavi van ser protagonistes de la gala d'entrega dels guardons de la passada edició de la Champions a Mònaco. Xavi va ser distingit com el millor migcampista, mentre que Leo Messi va recollir dos guardons que el premiaven com el millor davanter i el millor futbolista de la competició. Entre els nominats també hi havia Iniesta com a millor migcampista, Valdés com a millor porter, Piqué com a millor defensa i l'exjugador blaugrana Samuel Eto'o com a millor davanter. Els altres guardonats van ser el porter Van der Sar (Manchester United) i el defensa John Terry (Chelsea).

L'últim adéu a Dani Jarque

Una representació del FC Barcelona es va apropar fins a les dependències del nou estadi Cornellà-el Prat per acomiadar de manera definitiva qui va ser capità del RCD Espanyol, Dani Jarque, que va morir de manera fulminant el mes d'agost passat als 26 anys. La comitiva encapçalada pel president Joan Laporta va comptar també amb la presència dels vicepresidents Rafael Yuste i Alfons Godall, el director general corporatiu, Joan Oliver, el secretari tècnic, Txiki Begiristain, el tècnic del primer equip, Josep Guardiola, i els jugadors Víctor Valdés, Albert Jorquera i Andrés Iniesta.

El Barça, a la Diada

Un any més, una representació del FC Barcelona va fer la tradicional ofrena floral al monument de Rafael Casanova amb motiu de la diada nacional de Catalunya. La comitiva blaugrana encapçalada pel president Joan Laporta va comptar amb la presència de diversos directius, juntament amb representants de les diferents seccions professionals del club. Després de l'ofrena floral, Joan Laporta i el vicepresident institucional i de patrimoni, Joan Francesc, van participar en l'acte commemoratiu de l'Onze de Setembre organitzat per la Generalitat i el Parlament de Catalunya.

Festa i derrota al Trofeu Joan Gamper

El FC Barcelona no va poder conquerir el Trofeu Joan Gamper 2009, que amb 94.123 espectadors es va convertir en el trofeu d'estiu més multitudinari de tot l'Estat espanyol. El Manchester City va endur-se el guardó en un partit que significava el debut d'Ibrahimovic amb la samarreta del Barça. A la mitja hora de joc, l'equip anglès es va avançar al marcador amb un gol de Petrov. Tot i diverses ocasions que va tenir el Barça, el marcador no es va moure i el trofeu va volar cap a Manchester. En aquesta 44a edició del Trofeu Joan Gamper els jugadors van lluir una equipació especial, una samarreta amb els colors de la marca MÉS, el projecte solidari engegat pel Barça, Nike i l'ACNUR i que van ser subhastades. A més, es va produir una quantitat limitada de 1.899 unitats. Els beneficis obtinguts per la venda d'aquestes samarretes i de la subhasta solidària es van destinar a finançar projectes de la Fundació FC Barcelona i l'ACNUR, iniciatives que uneixen esport i educació a favor de joves refugiats i vulnerables.

XXXII Trobada Mundial de Penyes a Totana

La localitat murciana va acollir la XXXII Trobada Mundial de Penyes barcelonistes, que va comptar amb la presència del president Laporta i diversos directius barcelonistes. La Trobada va començar amb un festival folklòric dels cinc continents. L'endemà van tenir lloc els actes centrals de la Trobada: una cercavila blaugrana, que va recórrer els carrers de la localitat, el pregó, a càrrec de l'exjugador de bàsquet Juan Antonio San Epifanio, *Epi*, els parlaments de les autoritats i el lliurament de les plaques commemoratives. Després del dinar popular, es va celebrar el Congrés de Penyes, que també va comptar amb la presència dels jugadors del primer equip de futbol Maxwell i Pedro. La jornada va cloure amb un sopar de gala.

L'equip de futbol sala guanya la Copa Catalunya

El FC Barcelona va revalidar el títol de la Copa Catalunya aconseguida la temporada 2008/09 derrotant per 1 a 0 el Marfil Santa Coloma a la final disputada a Sant Cugat. A la semifinal de la competició, el conjunt barcelonista va obtenir una contundent victòria per 5 a 0 davant el Mataró. A la final l'esperava el Marfil Santa Coloma, equip també de la Divisió d'Honor i que comptava a les seves files amb l'exblaugrana Rafa Muñoz. El blaugrana Fernandao, gairebé al final del partit, va fer el gol decisiu que va donar el títol a l'equip de Carmona.

Commemoració del 52è aniversari del Camp Nou

El passat 24 de setembre, dia de la Mercè, es van organitzar multitud d'actes al Camp Nou. La diada es va iniciar al matí amb una Santa Missa i més tard el president Joan Laporta va lliurar les insígnies d'or als barcelonistes que compleixen 50 anys com a socis del FC Barcelona. Aquesta diada va tenir el seu punt àlgid amb la inauguració de l'estàtua de Ladislau Kubala. Com a novetats les seccions amateurs del club van organitzar una gran festa.

Reconeixement de l'ABV a Josep Lluís Vilaseca

L'Agrupació Barça Veterans va retre homenatge a l'exdirectiu del club Josep Lluís Vilaseca. Una setantena de persones van assistir al sopar que va tenir lloc al restaurant Saint Rémy, al barri de la Bonanova, per tal d'agrair a Vilaseca els més de trenta anys de dedicació al Barça. Vilaseca va ser directiu del FC Barcelona durant la presidència d'Agustí Montal i després va ocupar la Secretaria General de l'Esport durant 15 anys.

Acord de patrocini amb Betfair

El FC Barcelona ha signat un acord de patrocini per a les dues properes temporades amb la casa d'apostes britànica Betfair, entitat que es converteix en el proveïdor oficial d'apostes del Barça. L'acte de presentació de l'acord va estar presidit pel vicepresident de Màrqueting i Mèdia, Jaume Ferrer, i Andy May, director general europeu de Betfair. La companyia anglesa s'encarregarà durant els pròxims dos anys de generar continguts relacionats amb el món de les apostes esportives a través de la pàgina oficial del FC Barcelona i, a més, estarà present com a marca de manera gràfica al web, a l'estadi i a les instal·lacions. Gràcies a aquest acord seran els socis i aficionats del FC Barcelona els qui es beneficiaran de múltiples ofertes, premis i promocions exclusives de Betfair.

Primer fòrum XICS-JES

El I Fòrum Internacional d'Acció Social XICS-JES va aplegar 25 membres dels diversos centres de la Fundació FC Barcelona que es van reunir al Centre Esplai del Prat de Llobregat. En aquest espai, es van dur a terme una sèrie de jornades organitzades per la Fundació del FC Barcelona per tal que els directors i els assistents socials dels 12 centres XICS d'arreu del món possessin en comú les seves experiències i poguessin millorar el model de gestió i les activitats de cada centre. Aquest fòrum va ser cofinançat per l'Obra Social La Caixa.

Presentació de l'acord entre la Fundació FC Barcelona i l'Obra Social La Caixa

El president Joan Laporta, la directora general de la Fundació, Marta Segú, i la directora general adjunta de l'Obra Social de La Caixa, Elisa Durán, van presentar l'acord entre la Fundació del Barça i l'Obra Social de La Caixa. Ambdues entitats van unir voluntats fa uns mesos amb l'objectiu d'ajudar la infància vulnerable a través d'accions concretes i sumar esforços en matèria de responsabilitat social corporativa. El treball conjunt entre la Fundació FC Barcelona i l'Obra Social La Caixa ja ha donat diversos fruits, com la celebració d'una nova edició de les Jornades d'Esport Solidari (JES) al Camp Nou el mes d'abril passat.

La loteria més culer

La Fundació del FC Barcelona, juntament amb l'administració La Bruixa d'Or de Sort, ha creat la Loteria Culé, dècims i participacions de la loteria de Nadal amb finalitats benèfiques: dels 22 euros que val el dècim, 2 seran de donació, i dels 5 euros del preu de cada participació, 1 euro serà de donació. El 80% de les donacions de cada dècim i butlleta seran per als projectes de la Fundació FC Barcelona i el 20% restant per a l'Acció Social de La Bruixa d'Or.

Inauguració de l'Espai Fundació del Museu

El president Joan Laporta i la directora de la Fundació del FC Barcelona, Marta Segú, van inaugurar el nou espai permanent de la Fundació al Museu del club. La nova zona anomenada *La Fundació al Món*, molt moderna i visual, explica els diferents projectes i programes de la Fundació del FC Barcelona. En l'espai hi destaquen els miralls, així com també els missatges en format electrònic i els vídeos amb imatges dels països on el FC Barcelona actua i treballa a fons. Aquest espai de 70 metres el poden visitar tant els socis com els visitants del Museu.

Assemblea: llum verda al tancament econòmic i al pressupost

L'Assemblea de Compromissaris va aprovar per àmplia majoria tots els punts de l'ordre del dia. El tancament econòmic del curs 2008/09 va ser aprovat pel 94,6% dels compromissaris assistents. El pressupost per a la temporada 2009/10, el més alt de la història de l'entitat blaugrana (405 milions d'euros), també va rebre llum verda gràcies als 407 vots a favor enfront dels 6 vots en contra i els 15 en blanc. A més, els socis compromissaris van donar el vistiplau a la reforma dels Estatuts del club per àmplia majoria (89,2%) en els quals destaca la durada del mandat presidencial, que passa de quatre a sis anys. L'Assemblea també va ratificar el nomenament dels nous membres de la Junta directiva, Magda Oranich, Xavier Sala i Martín i Josep-Ignasi Macià, així com dels membres de la Comissió Econòmica i del síndic del soci.

L'handbol blaugrana conquereix la Supercopa

El FC Barcelona Borges va aconseguir la Supercopa Asobal per segon any consecutiu després de guanyar el BM Ciudad Real a la final disputada a Guadalajara. L'equip blaugrana es va mostrar molt superior al seu rival des de l'inici del partit i al descans ja guanyava per 20 a 12. La gran defensa realitzada pels homes de Xavi Pascual, amb un excel·lent Saric sota els pals, va ser clau en aquest primer temps. A la segona part el Barça va continuar imparable i va agafar un avantatge de 10 gols a la meitat de la segona part (28 a 18). El partit havia quedat sentenciat. El marcador final va ser 33 a 26 i els barcelonistes Rutenka i Ugalde van ser els màxims golejadors amb 7 dianes cadascun. Precisament, Siarhei Rutenka va ser escollit el millor jugador de la final, mentre que Daniel Saric va ser designat el millor porter del partit. Amb aquest triomf el Barça va sumar el 14è títol de la Supercopa d'Espanya en la història de la secció.

Inauguració d'una exposició blaugrana a Varsòvia

Els vicepresidents Alfons Godall i Joan Franquesa es van desplaçar a Varsòvia per inaugurar l'exposició anomenada *110 anys del FC Barcelona. Petjades poloneses en la història del club* al Centre Olímpic de la ciutat polonesa. L'exposició, organitzada pel Museu d'Esports de Varsòvia i el Museu Regional de Plock, va obrir les portes tot just quan es complien 20 anys de la visita blaugrana a Varsòvia en una eliminatòria de l'antiga Recopa. L'exposició commemorava els lligams entre el Barça i Polònia i es podien veure samarretes del Barça cedides pels jugadors polonesos que es van enfrontar al club blaugrana el 1989, fotografies històriques i també regals i records que el club va donar al Legia de Varsòvia, el Wisla de Cracòvia, el Lech Poznan i el GKS Katowice.

EL TREBALL AERÒBIC I DE RESISTÈNCIA

COORDINACIÓ: Silvia Gonzalez i Francesc Orenes
ASSESSORS: Dr. Franček Drobnič (Serveis Mèdics FCB)
FOTO: Miguel Ruiz - FCB

El cos humà es mou gràcies a la capacitat que té per produir l'energia que s'utilitza en la realització d'un moviment. La producció d'aquesta energia pot fer-se per dos mitjans: d'una manera ràpida i en gran quantitat, associat a la potència o a la velocitat, o d'una manera més lenta però més eficient per mantenir un nivell de treball sostingut, associat a la resistència

El sistema aeròbic és l'encarregat de produir

l'energia que els músculs necessiten per sotmetre's a un esforç físic prolongat. El concepte aeròbic significa que consumeix aire i, per tant, oxigen, que és utilitzat per cremar els substrats d'on s'obté l'energia. Aquest sistema s'associa habitualment a determinats esports de resistència com ara l'atletisme de fons, la natació o el ciclisme com a exemples d'exercicis continus i sostinguts. Però qualsevol esport requereix que qui el practica sigui suficientment resistent per assolir els objectius marcats. Per tant és lògic que l'esportista treballi la seva resistència per ser millor que la resta de companys i, sobretot, rivals. Però cal tenir en compte que la resistència depèn de la naturalesa pròpia de cada modalitat esportiva. Un marato-

nià de nivell és capaç d'estar dues hores corrent a 20 km/h, mentre que un jugador de futbol, també d'elit, només podria córrer a aquest nivell durant uns quants minuts. En canvi, un fondista seria incapaç de jugar un partit de futbol realitzant les accions que fa habitualment un futbolista. Això significa que la producció d'energia, tot i que prové del mateix sistema energètic, s'adapta de manera diferent a nivell estructural i de metabolisme i, per tant, del mateix sistema musculoesquelètic de l'atleta. Per assolir un bon nivell de resistència no només és necessari treballar i utilitzar el sistema aeròbic, sinó també una bona combinació de treball anaeròbic amb les pauses adequades i un suport de treball aeròbic complementari que sigui capaç d'adaptar-

se a les necessitats físiques de cada esport.

Els esports d'equip en general són disciplines on la resistència i la potència són elements amb molta presència. Per això un esportista d'elit no es pot permetre el luxe de patir cap mancança en aquests dos camps. Els esports d'equip es consideren mixtos perquè la tècnica i el resultat depenen d'accions ràpides, de velocitat i de potència però sempre amb una bona base de resistència. Tot i així, quan parlem de determinades intensitats aquestes poden ser considerades aeròbiques o anaeròbiques en funció dels nivells assolits.

El cas del futbol

El futbol és un esport que combina característiques aeròbiques i anaeròbiques. El temps real de

El futbol és una disciplina esportiva que combina característiques del sistema aeròbic i anaeròbic ja que es donen accions de velocitat, potència i resistència

joc d'un partit és d'un 53 minuts aproximadament en què els futbolistes acostumen a recórrer una desena de quilòmetres en total. En aquest temps, els jugadors alternen velocitats i intensitats de joc que van des del repòs fins a la màxima intensitat. Precisament, donada la gran distància que recorren els futbolistes durant els 90 minuts, en forma d'esprints majoritàriament, necessiten disposar d'una capacitat de produir energia aeròbica per tal de recuperar-se bé de cada acció de velocitat i de potència. L'entrenament orientat a activitats de resistència millora precisament l'adaptació cardiorespiratòria i muscular de l'esportista. En definitiva, si un jugador millora el seu metabolisme aeròbic aconseguirà una capacitat per recuperar-se millor de l'acció de potència i podrà entrenar més vegades aquesta acció de velocitat. Un aspecte que determina que al final pugui recórrer més distància en el mateix temps de joc, augmenti a la vegada el nombre d'accions

anaeròbiques i millori l'execució dels gestos tècnics repetits. I, per descomptat, assolir el final del partit amb menys fatiga i en millors condicions per repetir totes aquelles accions de potència que caracteritzen un esport d'equip com el futbol.

Beneficis per a la salut

El cos humà està dissenyat per moure's. Per tant, el fet de generar energia aeròbica comporta una sèrie de beneficis per a la salut de l'individu ja que requereix molts sistemes que es posen d'acord a subministrar-la; els dipòsits de combustible (glucosa o greix), el sistema de transport d'aquests i de l'oxigen (la sang, el sistema cardiovascular) i el sistema que recull l'oxigen de l'aire i elimina l'anhidrid carbònic que es produeix (el sistema respiratori), entre d'altres. Per aquest motiu fer exercici aeròbic ajuda a millorar la funció dels òrgans que serveixen per subministrar els elements que ens ajudaran a moure'ns millor. Però cal recordar que la re-

sistència i la millora del sistema aeròbic pot assolir-se amb exercicis ben orientats de curta o moderada durada i no necessàriament amb sessions de llarga duració i intensitat baixa. A més de millorar la funció dels sistemes implicats, el treball aeròbic ajuda a controlar els dipòsits de greix i millora els hàbits dietètics.

Com calcular el sistema que es treballa

Un mètode per avaluar la càrrega de treball realitzada és la mitjana de la freqüència cardíaca pel període de treball realitzat. Existeixen moltes referències com taules que es poden trobar fins i tot als gimnasos. En aquestes taules s'aprecien les freqüències cardíques òptimes de seguretat de l'esportista tenint en compte la seva edat, tot i que la real seria l'obtinguda mitjançant una prova d'esforç, que és el més recomanable. Aquesta dada serviria per saber el sistema metabòlic utilitzat durant la sessió. Dia rere dia aquest valor orienta de la càrrega de treball mensual i les necessitats de l'individu i del grup respecte a la utilització d'ambdós sistemes; l'aeròbic i l'anaeròbic. L'equilibri d'aquests respecte a l'esport el defineix l'equip tècnic en funció del moment de la temporada i d'altres factors referents a la intensitat de treball realitzada, la càrrega de competició i altres aspectes ■

Aquestes mans salven molts gols.

Aquestes, moltes vides.

PROVEÏDOR MÈDIC OFICIAL DEL FCB

Truca'ns al 902 120 122 o entra a www.asc.es

LA MILLOR ASSISTÈNCIA DE LA TEVA VIDA

EL MAIG DE LA 'GALLINA DE PIEL'

El directiu Xavier Bagués ha viscut la seva primera temporada a la Junta coincidint amb la campanya del triplet. No oblidarà mai el maig del 2009, ja que va ser un mes d'emocions fortes

■ TEXT: Miriam Nadal | FOTOS: Miguel Ruiz - FCB

Sap arribar; comunicar. I en sap per un doble

motiu: primer perquè Xavier Bagués va ser president de la Peña de Sallent del 1994 al 2003, abans de formar part de la Comissió Social. I per un segon motiu, té taules. Durant 20 anys, va interpretar tot tipus d'obres fent teatre *amateur* al seu poble. Les dues circumstàncies et donen cintura. I sí, també discurs.

Bagués és directiu del Barça des de l'agost del 2008 –ratificat al setembre del mateix any– i recorda el *sí* rotund que li va respondre al president Laporta quan aquest li va preguntar si volia incorporar-se a l'equip de la Junta. “Vaig

Haver presidit una penya es tradueix en la forma de treballar: serveix per comprendre el soci i el penyista

sentir una emoció indescriptible. És una responsabilitat molt gran. Li vaig dir que sí per afinitat i per agrair-li la confiança”, explica el directiu de l'àrea social.

Xavier Bagués és un home fàcil de tractar: és afable i escolta. Escoltar és una de les eines bàsiques que s'ha d'endur cada cap de setmana a la maleta quan visita les seus de les penyes blaugrana d'arreu. “Haver estat president de la penya es tradueix en la forma de treballar: serveix per comprendre què sent el soci i el penyista”, apunta el directiu de Sallent.

Durant el transcurs de l'entrevista amb Bagués, topem amb Andrei Xepkin, exjugador de l'handbol blaugrana, que durant uns anys van compartir responsabilitats, quan l'un com a membre de la Comissió Social i l'altre com a *ambaixador* del Barça visitaven penyes. La complicitat s'entreu. I ens ho expliquen. “Ell és un dia exactament més gran que jo”, avisa l'actual directiu. I és que l'un és de l'1 de maig del 1965 i l'altre del 2 de maig del mateix any. Curiosa coincidència que obliga a tornar enrere en l'entrevista i que té el mes de maig com a fil conductor.

El mes del triplet

Minuts abans, a les oficines del club, Xavier Bagués suggereix un paral·lelisme històric amb similituds. La història diu que va existir un maig revolucionari i trencador, el del 1968. Amb cert atreviment, parlarem d'un altre maig. “M'agrada parlar del maig del 2009. Va començar el 2 de maig, dia del meu aniversari, amb el 2-6 al Bernabéu. Per mi, allà vam

presentar candidatura als tres títols en joc”, comença a relatar. “Després va venir el gol d’Iniesta a Stamford Bridge el 6 de maig. Allò donava pas a la il·lusió del triplet”, prossegueix. I aquí no acaba... “Després vindria la final de la Copa del Rei el 13 de maig i després..., després vindria Roma i ufffff!... *gallina de piel*, somriu Bagués, que quan ho explica fa reviure els instants màgics del maig del 2009.

A casa dels Bagués, el barcelonisme ve de lluny i de família. “Un dels dies que més recordo de la meua vida és quan amb 12 anys el meu pare i jo ens vam fer socis del Barça el mateix dia”, rememora Bagués. Una il·lusió comparable a la que ara viu el Barça, en primera persona, amunt i avall cada cap de setmana. “Això de seguir el Barça ho entenc com una religió, com una filosofia, com un amor”, assegura Bagués.

Arrels catalanistes

Una característica indestriable per saber qui és Xavier Bagués és el catalanisme. “És la llengua oficial del club. Hem de ser capdavanters en catalanisme i en les iniciatives del país. És un tarannà integrador, el que tenim. Mai no hem tancat el club i hi hem donat més universalitat. S’ha d’entendre que duem el catalanisme intrínsec a les arrels. No va contra ningú”, defensa amb fermesa el soci 28775 del Barça.

“El Barça és el millor club del món i ara tenim el millor equip del món. I en Pep és el millor entrenador per al Barça”

Quan Xavier Bagués parla de les claus del moment que viu el club i l’equip, es decanta per l’estabilitat i la professionalitat. El primer concepte, referit a l’entitat, per “l’estabilitat institucional després de la desproporcionada moció de censura del 2008”. El segon concepte, per l’excelsa professionalitat de Josep Guardiola. És llavors quan Bagués pronuncia la frase amb més força de tota la conversa, perquè se la creu. “El Barça és el millor club del món i ara tenim el millor equip del món”, subratlla. I és que Xavier Bagués s’ha estrenat com a directiu amb èxit, ja que ho ha fet en la temporada del triplet. “Tenim el millor entrenador per al Barça també?”, preguntem a Bagués. Respon sense vacil·lacions: “El tenim” ■

El poder del Bages

Xavier Bagués és de Sallent i curiosament, ara mateix al club, la comarca del Bages està de moda. I és que també el tècnic Pep Guardiola, que és de Santpedor, i el director de Relacions Externes, Manel Estiarte, que és de Manresa, són d’allà. Amb Estiarte es coneixen de fa temps i ara s’han retrobat. En Xavier afegeix una coincidència que sorprèn. Durant 13 anys va fer waterpolo al seu poble i explica que era un esport que l’apassionava. “Ho feia a nivell *amateur* i, en canvi, en Manel era el Cruyff de les piscines”, explica entre somriures. Mai no ha conversat amb el mïster del primer equip sobre la seva coincidència geogràfica, perquè considera que no és necessari. Que no toca. Tot i això, subratlla que a la comarca es viu amb molta satisfacció els passos d’en Pep. “Ja es vivia amb il·lusió quan era jugador i com a capità. Per la seva professionalitat, perquè coneix l’entorn, pel seu tarannà com a jugador i pel seu sentiment estava convençut que triomfaria. Era una aposta segura”, relata el de Sallent.

TEST

Un desig complert des que és a la Junta:
Em fa especial il·lusió, la fita històrica de coincidir el millor moment social del club amb el millor instant esportiu.

Un desig per complir fins al final de mandat:
Que es mantingui i es consolidi el projecte esportiu.

Una frase de l’himne del Barça:
Tots units fem força.

Un entrenador:
Johan Cruyff.

Un jugador:
Johan Cruyff i Leo Messi.

Afició:
Anar al teatre.

Un racó per desconectar:
Menorca.

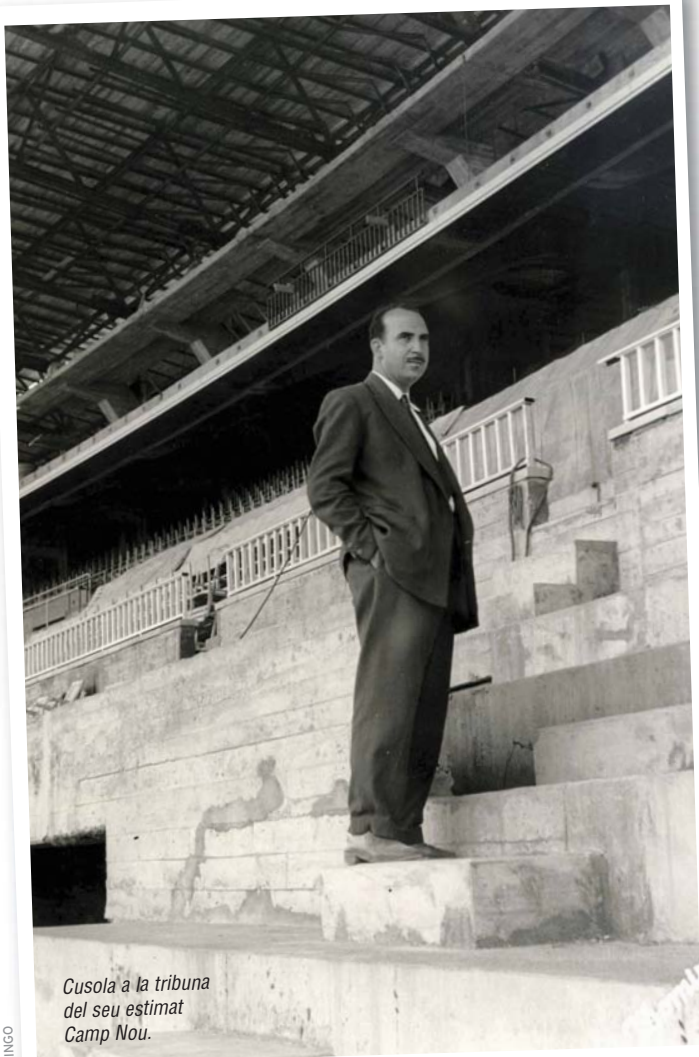
Un esport a banda del futbol:
Qualsevol, m’agrada anar al Palau.

L'enigma anterior: Quin personatge del barcelonisme va néixer a la Masia?

La Pista: Era conegut com "l'home del milió d'amics".

La Solució: Pere Cusola.

Nom del guanyador: Julio Muñoz soci número 6639. Rebrà una samarreta del seu jugador preferit.

Cusola a la tribuna del seu estimat Camp Nou.

DOMINGO

PERE CUSOLA, L'EMPLEAT EXEMPLAR

Pere Cusola va estar vinculat durant gran part de la seva vida al Barça, on va exercir funcions diverses. Als anys quaranta va ser atleta barcelonista i entre l'abril del 1956 i el setembre del 1957 va ser el guia de les visites a les obres del Camp Nou. Des del 1965 fins a la seva jubilació, l'any 1986, va ser el porter dels vestidors del primer equip

■ TEXT: Manel Tomàs | FOTOS: Arxiu FCB

Heus aquí un personatge emblemàtic de la intrahistòria del Barça. Nascut l'any 1919 a Can Planes, la que amb el temps seria la Masia del Barça, Pere Cusola Piera era fill de la família de masovers establerts en aquella casa rural situada al costat de la Maternitat, que era propietat del veí de Badalona Francesc Planas Buera. En aquell indret agrícola transcorria plàcidament la vida de Cusola i els seus pares. Malgrat tenir estudis, la necessitat va fer que el jove Cusola es dedicés a les feines del camp. Així, al matí feia de pagès i conre-

ava tomàquets, albergínies, blat, ordi i civada als terrenys de l'actual Camp Nou mentre contemplava la bòbila que funcionava a l'actual esplanada de tribuna. A la tarda es dedicava als llibres per tal d'ampliar els seus estudis. La tranquil·litat es va veure truncada amb l'esclat de la Guerra Civil espanyola (juliol del 1936), quan la proximitat del cementiri de les Corts va provocar que moltes nits no pogués dormir en sentir els crits dels afusellats i els trets dels escamots republicans. Cusola vivia molt a prop de l'antic camp de

Les Corts i respirava un ambient de barcelonisme. Afeccionat a l'esport, va ser atleta del club des de la temporada 1943/44 i va arribar a ser campió d'Espanya als 50 km marxa. Malauradament, es va haver de retirar prematurament de la pràctica esportiva perquè va perdre un braç en un accident. El 19 de desembre del 1950 la junta directiva d'Agustí Montal Galobart va comprar els terrenys de Can Planes per tal de construir allí el Camp Nou. Curiosament, el propietari Francesc Planas no es va recordar d'a-

visar el masover de la masia i així, quan alguns directius barcelonistes van visitar l'indret es van trobar amb un antic atleta del club que els mirava estupefacte. El diàleg que es va entaular va ser d'antologia: "Què fa vostè aquí?" "Això és el que jo hauria de preguntar. Jo sóc a casa meva", va respondre Cusola. "Ah, doncs..., no s'amoïni. Pot continuar vivint aquí." D'aquesta manera, el 5 de febrer del 1951 la junta directiva barcelonista va acordar la designació de Pere Cusola, l'inquilí de la masia, com a vigilant dels nous terrenys del club. El càrrec era força seriós, ja que al voltant de les runes de Can Granota, una masia abandonada que

Pere Cusola conreava tomàquets, albergínies, blat, ordi i civada als terrenys de l'actual Camp Nou

Un grup d'aficionats fa la visita a les obres de l'estadi guiats per Cusola.

es trobava ben a prop, proliferaven les barraques i l'ambient era d'inseguretats, ja que durant els primers anys de la postguerra s'hi van refugiar resistents anarquistes a la dictadura franquista.

Un guia de casa

L'any 1954 l'antiga Can Planes va esdevenir taller per a la confecció de la maqueta i sala de treball d'arquitectes i constructors i Cusola va haver d'abandonar-la de manera definitiva. Però la sort de l'antic masover ja estava lligada al Barça per sempre més. El 10 de març del 1956 es va fer la primera visita col·lectiva a les obres del Camp Nou, organitzada, com les que es van fer de manera ininterrompuda fins al setembre del 1957 per la revista *Barça*. Aquestes visites es feien partint de la mateixa Masia i el guia va ser sempre Pere Cusola, que va complir

la seva funció amb una gran professionalitat i dedicació, a més d'un coneixement excel·lent no només de l'obra arquitectònica, sinó també de l'estructura del terreny. Val a dir que jugava amb les cartes marcades, ja que al capdavant parlava de casa seva, de la terra que l'havia vist néixer. Les visites van gaudir d'un èxit aclaparador. Home dotat de grans capacitats oratòries, Cusola es va fer ràpidament famós entre la massa social barcelonista i va arribar a ser popularment conegut com *l'home del milió d'amics* perquè aquesta és la ingent quantitat de persones que es calcula que van visitar les obres del camp nou durant aquells divuit mesos. El 24 de setembre del 1957, dia de la inauguració del Camp Nou, la Masia va tancar les portes i va quedar a l'espera d'un nou destí. El mateix li va passar a Cusola, que com a empleat de l'estadi es va encarregar

del manteniment de la gespa del Camp Nou, just el mateix lloc on en el passat havia plantat tomàquets. L'any 1965 va ser nomenat porter dels vestidors del primer equip de futbol. Des d'aquesta posició privilegiada va poder veure amb nostàlgia com la seva Masia natal esdevenia el 1966 seu social del club i tretze anys després residència de joves esportistes. Des de la seva cadira va veure desfilar figures de la talla de Benítez, Fusté, Rexach, Marcial, Asensi, Cruyff, Migueli, Carrasco, Quini, Schuster, Urruti, Maradona, Zubizarreta i altres cracs del Barça. Cusola, home senzill i modest fins al moll de l'os, es va guanyar l'estima i el respecte tant dels jugadors i tècnics com dels mitjans de comunicació. Jubilat al febrer del 1986, Pere Cusola va morir el 27 d'agost del 1987 després d'una vida d'abnegat sacrifici i servei al club ■

EL NOU
ENIGMA

Quina institució va estar fortament lligada al Barça?

LA PISTA:

L'any 1954 va tenir problemes amb el règim franquista.

Les respostes s'han de fer arribar, fent constar el nom i el número de soci, a:

Correu: REVISTA BARÇA. Av. d'Aristides Maillol, s/n, 08028 Barcelona

Correu electrònic: revista@fcbarcelona.cat

Coordinació:

Centre de Documentació i Estudis del FC Barcelona

Aquest estiu s'han complert cinc anys de l'espectacular iniciativa que va acollir el Camp Nou.

LA SENYERA MÉS GRAN DEL MÓN

El dimecres 25 d'agost del 2004 el Camp Nou va viure una de les nits més singulars i apoteòsiques. Es jugava el trofeu Joan Gamper amb un gran rival, l'AC Milan; debutava al Camp Nou el camerunès Eto'o; però sobretot es va viure el desplegament de la senyera més gran del món, un acte que volia reforçar el sentiment de catalanitat del club i fer-lo present arreu

■ TEXT: Carles Santacana | FOTOS: Arxiu FCB

La idea d'estendre la senyera més gran del món va sorgir d'un grup d'amics de Vic, que al setembre del 2003 van crear l'Associació Catalana Pro Senyera més gran del món. El projecte naixia com una forma de mostrar plàsticament i amb orgull la bandera catalana, com a símbol d'identitat d'un poble. L'objectiu era batre el rècord Guinness, que tenia aleshores una bandera dels Estats Units que mesurava 154 m x 78 m, amb una superfície de 12.012 m². Aconseguint aquest rècord, els promotors confiaven que aquesta gran senyera serviria per "fer conèixer el nostre país i la nostra bandera a la resta del món, i d'aquesta manera demostrar que Catalunya és un país viu i amb gent compromesa amb la pròpia identitat, a la vegada que volem que aquest acte sigui un reconeixement a la diversitat de cultures i identitats dels pobles arreu del món".

El projecte es va començar a gestar amb la previsió que la gran senyera faria 140 m x 93,6 m, amb una superfície de 13.100 m². Era un repte difícil, tècnicament complex i suposava a més una notable despesa. Però a més hi havia encara una altra incògnita, que era el lloc on

El desplegament de la senyera va convertir el XXXIX Trofeu Joan Gamper en una nit molt especial per al món blaugrana

es desplegueria, del qual dependria també el risc de tota l'operació. Des del primer moment els promotors van pensar en dues opcions: el Fòrum de les Cultures que s'havia de celebrar

l'estiu del 2004 o el Camp Nou. L'opció blaugrana es va anar concretant a principis del 2004. Tècnicament hi havia dues qüestions clau a resoldre, el procés de fabricació de la senyera i el procediment per desplegar-la. Primer de tot, es va començar amb la fabricació de les bobines de tela, que havia de ser ignífuga, per evitar un eventual incendi. Després s'havien de cosir les bobines; tot plegat, es tractava d'un procés de tres mesos de feina. Per decidir les mides definitives calia, alhora, l'informe dels enginyers, que havien d'assegurar la possibilitat del desplegament amb èxit. Uns topògrafs van prendre mides in situ, per poder fer els càlculs que farien possible el projecte tècnic dels enginyers; d'aquests càlculs es derivava la feina d'una empresa que feia els ancoratges, i d'una altra que feia els cables de subjecció i penjament de la bandera. En defi-

nitiva, un procés molt complex, que a més calia convertir en un projecte tècnic que fos legalitzat per les autoritats per raons de seguretat, tenint en compte que l'estesa es volia fer amb el camp ple d'espectadors i que passava per sobre d'un munt d'espectadors.

Un gran èxit

El març del 2004 es va donar a conèixer públicament la idea, amb el compromís del FC Barcelona, representat pel vicepresident Alfons Godall, els promotors representats per Joan Moreno i Aleix Andreu, i el diari *Sport*, que es convertia en diari oficial i patrocinador. El mes d'abril es va signar el compromís entre totes tres parts, i es va decidir ja el dia de l'acte, que seria el Gamper d'aquell estiu. Pel club es tractava d'aprofitar aquell esdeveniment per donar un nou impuls al trofeu Gamper, alhora que remarcava la catalanitat de l'entitat. S'acostava la gran nit, i els tècnics del club i de l'Associació treballaven perquè tot fos un èxit. Per assegurar-se'n es va fer un assaig general, de manera que la senyera es va estendre dues vegades.

La tela utilitzada era tan resistent que un metre quadrat de la bandera podia suportar el pes d'un cotxe

El dimecres 25 d'agost arribava el moment desitjat. Els jugadors van ser presentats al públic, amb un espectacle de llums i focs artificials, i a continuació la senyera es va començar a estendre des de la tercera graderia. Tot simulant que volava, els mil quilos de la resistent tela de polièster van anar col·locant-se sobre la gespa del Camp Nou, mentre pels altaveus sonava *El cant de la senyera*. Els 220 voluntaris de l'Associació van garantir l'èxit en l'estesa i desplegament de la senyera, mentre el públic mostrava el seu entusiasme. Com deia un diari, que parlava de senyera màgica, va ser una nit emotiva i de rècord. Un notari es va encarregar de certificar-ho: la senyera feia definitivament 115 x 117 m, amb una superfície de 13.545 m². L'única nota negra la va posar el Guinness World Record, que amb argücies tècniques de mal pagador no va voler homologar el rècord. Tanmateix, aquesta circumstància no ens ha de fer perdre de vista allò més important: l'objectiu es va assolir, i la senyera va esdevenir la bandera més gran desplegada mai al món. I això va passar una nit al Camp Nou ■

Popescu aixeca la Copa del Rei aconseguida al Bernabéu. A l'altra pàgina, en un partit de pretemporada i en una imatge de fa poques setmanes.

L'ORGULL DE ROMANIA

■ TEXT: Jordi Clos | FOTOS: Arxiu FCB

Gica Popescu va vestir les samarretes de molts equips d'arreu d'Europa, però cap li va deixar l'empremta del Barça. Del 1995 al 1997, com a central o pivot defensiu, va ser un dels referents del conjunt blaugrana. Cruyff el va escollir com a relleu natural de Koeman i li va donar tota la confiança. Amb Robson li arribarien els títols, encara que, paradoxalment, no gaudiria tant del joc. Van ser dos anys intensos en què viuria el millor que li va donar el món del futbol: ser el capità del FC Barcelona

Romania es va fer un nom amb majúscules dins l'univers futbolístic en el Mundial del 1994. La selecció que liderava Gica Hagi, que tot seguit s'incorporaria al Barça, va ser una de les sensacions de la competició. Una altra de les peces clau del combinat romanès, Gica Popescu, posaria les bases per fitxar pel club blaugrana la temporada següent.

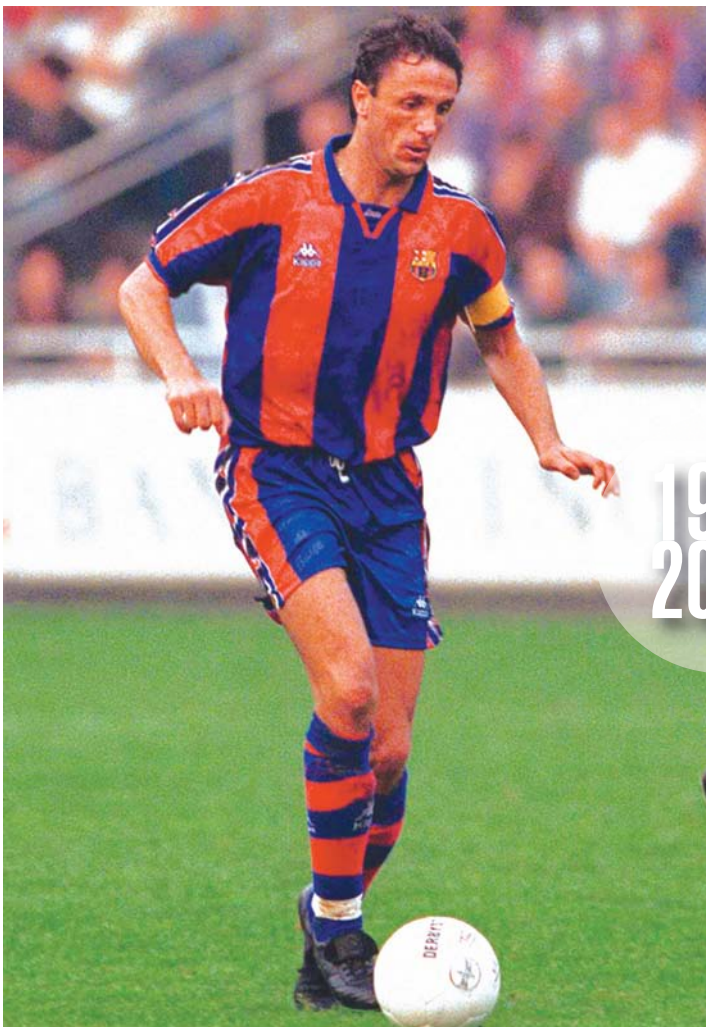
Era un central corpulent, amb bona sortida de pilota, que podia jugar per davant de la defensa i tenia un bon xut. Aquestes característiques el convertien en el relleu ideal de Ronald Koeman, que el 1995 havia acabat contracte. De fet, no era la primera vegada que succeïa l'holandès, ja que al PSV

Eindhoven també va fer la seva funció. "Substituir algú del nivell de Koeman no és dolent. Va ser un dels millors centrals d'Europa de tots els temps i per mi va ser un orgull ocupar el seu lloc", assegura.

Després d'haver jugat a la Universitat de Craiova, l'Steaua de Bucarest, PSV i Tottenham, al Mestre –tal com se'l coneixia al seu país– li arribava l'oportunitat de fer el salt a l'elit la temporada 95/96. Ho va notar ràpidament: "Quan vaig arribar a Barcelona i vaig veure aquell moviment de premsa i gent a l'aeroport del Prat em vaig adonar el que significa ser jugador del Barça. Vaig tornar a néixer com a futbolista." Tenia 29 anys

i les idees clares: "L'adaptació va ser rapidíssima. Tampoc m'esperava que ho fos tant perquè vaig arribar lesionat i em vaig perdre els primers partits de la pretemporada. A poc a poc vaig començar a jugar i a recuperar-me". Com a pivot, es va erigir en una peça bàsica en l'esquema de Johan Cruyff. Segons ell, "va ser el millor any de la meua carrera i això que no vaig guanyar res, però vaig gaudir més que tota la resta". "Si m'hagués pogut quedar a dormir al vestidor ho hauria fet".

Tot i el poc temps que portava a la disciplina culer, Gica Popescu, amb la seva experiència, ja era un dels pesos pesants de l'equip. Cruyff, que li va donar molta con-

1996
2009

fiança, ho sabia i a mitja temporada li va apujar els galons. “Portava sis mesos al Barça. En arribar de les vacances d’hivern, vam tenir una xerrada al vestidor i, de sobte, el mïster diu que el segon capità a partir d’ara seria jo. Per a mi i per a tot l’equip va ser una sorpresa immensa”. Són pocs els estrangers que han tingut l’honor de lluir el braçilet amb la senyera. “Ser el capità del FC Barcelona és el més important que m’ha passat al món del futbol. Jo i la gent de Romania n’estem molt orgullosos. Encara em tracten com *l’excapità del Barça*”.

De Cruyff a Robson

Les dues temporades de Popescu com a blaugrana van ser de les més intenses de la història del club. La primera va suposar la fi de l’era Cruyff, mentre que la segona és coneguda com l’any de Robson i Ronaldo. Aquell curs, el 96/97, tornarien els títols, amb la Recopa, la Copa del Rei i la Supercopa d’Espanya d’una tacada, però per a Popescu les coses havien canviat. “A nivell personal no va ser tan bo com l’anterior”.

Malgrat que la marxa de Bakero a Mèxic el va deixar com el primer capità, no tot van ser flors i violes. Al romanès també li va tocar viure una de les situacions més compromeses per a un jugador del Barça, com és sentir una tímida remor al Camp Nou cada vegada que entrava en acció: “A la primera passada que feia el públic em xiulava. Jo crec que era pel tema de la capitania: l’afició volia de capità Pep (Guardiola). S’ho mereixia, però si l’entrenador ho havia decidit, s’havia d’acceptar”. I afegeix: “Sentia que la gent no estava amb mi com al primer any i jo ja no gaudia tant. Això va ser un motiu important per decidir marxar al Galatasaray”. L’estiu del 1997 iniciaria una nova i llarga etapa a Turquia. Posteriorment tastaria breument el Calcio (Lecce) i la Bundesliga

(Hannover 96). La trajectòria del sis vegades millor jugador de Romania tindria el punt i final el 2003. Gica Popescu es desvincularia definitivament de l’esport després d’un intent fugaç de ser representant i de perdre les eleccions per la presidència de la Federació Romanesa (2005). Tot i que posseeix una de les escoles de futbol més destacades del seu país, Popescu prefereix els despatxos abans que el terreny de joc: “M’agrada més la corbata que el xandall. Als excompanys que són tècnics els dic: *Necessiteu un cap, no? No tots podem ser entrenadors!*”. Actualment està relacionat amb el món dels negocis, principalment immobiliaris, i des de Romania no es perd un sol partit del seu Barça, l’equip que, amb orgull, un dia va capitanejar ■

Qualifica el seu primer any al Barça, amb Cruyff, com el millor de la seva carrera. “Si m’hagués pogut quedar a dormir al vestidor ho hauria fet”, confessa

canal

BARÇA

10 ANYS AMB EL BARÇA A CASA

Aquesta temporada és molt especial per a Barça TV. La televisió oficial del FC Barcelona fa deu anys. Deu temporades oferint la informació generada pel club blaugrana. Com diu l'eslògan, *El Barça viu a Barça TV* i avui Barça TV ja és un referent per a tots els socis i aficionats

■ TEXT: Aleix Santacana | FOTOS: Arxiu FCB

Quan la televisió del Barça va iniciar les seves emissions, Andrés Iniesta tenia 15 anys i Bojan Krkic tot just n'havia fet 9. Iniesta era en aquell moment el capità del Cadet B del Barça, un equip que a l'estiu del 1999 va guanyar la Nike Premier Cup. Les càmeres de Canal Barça van ser testimoni d'aquell èxit i la imatge de Pep Guardiola donant la copa deampions a Iniesta va ser el primer tresor que s'indexaria a l'arxiu de documentació. Bojan era un petit davanter que tot just començava a jugar a futbol amb l'equip benjamí del Barça. Una dècada després ha marcat més de 800 gols en les diferents categories, molts dels quals només immortalitzats per les càmeres de Barça TV. Tots dos, juntament amb Puyol, Xavi, Valdés, Messi, Piqué o Busquets, s'han fet grans al costat de Barça TV. Ells són el millor exemple de l'evolució i consolidació d'un gran projecte esportiu i televisiu. Els orígens de Barça TV es remunten al 29 de

juliol del 1999. A les dues en punt d'aquell dia, el president Josep Lluís Nuñez va donar el tret de sortida a les emissions de Canal Barça, un canal amb vocació de servei que emetia en sistema de pagament, a través de la plataforma Vía Digital. La programació era de 12 hores diàries. Programes com els informatius *Camp Nou Migdia* i *Camp Nou Vespre*, la tertúlia *Parlem del Barça* o el resum de la jornada titulat *En Calent* es van consolidar en aquella primera graella. Amb l'arribada de Joan Laporta a la presidència, el juny de l'any 2003, el Futbol Club Bar-

celona va considerar el canal com un actiu estratègic del club i en va recuperar els drets d'exploració. El 15 de febrer del 2004 va entrar en funcionament el nou canal temàtic del club, que passaria a dir-se Barça TV i que oferiria una programació renovada. L'objectiu era acostar el Barça als aficionats. Per fer-ho, el club s'impli- caria directament en l'elaboració de continguts. Les càmeres començarien a entrar en espais fins aleshores inèdits i s'elaborarien reportatges únics de jugadors i de les interioritats del club. Les apostes de la nova graella van ser els programes *Jugadors*, *El Club en Directe*, *El Barça Zap*,

La televisió ha crescut en paral·lel als actuals cracs del primer equip de futbol. Puyol, Valdés, Iniesta o Bojan s'han fet grans al costat de Barça TV

El Dream Tin Tin, i *Web Clam*. Més endavant s'estrenaria el *Malalts de Barça*, de la factoria El Terrat, i *L'Habitació dels Miralls*.

Gràcies a la bona promoció de la televisió, als èxits esportius del Barça de Frank Rijkaard i a la bona dinàmica social del club, Barça TV va arribar als 60.000 abonats arreu del món, una xifra considerable per a un canal temàtic i de pagament. I és que el relançament de Barça TV va coincidir, de ple, amb el relançament del Barça de Rijkaard. El 17 de maig del 2006, Barça TV va fer un desplegament especial per apropar als aficionats la consecució de la segona Lliga de Campions de la història del club.

Barça TV ha ofert, en obert, a través de la TDT, imatges exclusives de la millor temporada de la història

La televisió del Barça va ser al costat dels protagonistes i va mostrar a tot el món imatges exclusives de la celebració. Unes imatges d'alegria i d'eufòria col·lectiva que Barça TV ha tornat a oferir aquesta última temporada. El Barça de Guardiola ha aconseguit una fita històrica i la televisió del club ha estat, una vegada més, una referència informativa per a tots els socis i aficionats. I més ara, que Barça TV es pot veure en obert a Catalunya a través de la televisió digital terrestre, la TDT.

Després d'arribar a un acord amb el Grup Godó, el dissabte 13 de desembre del 2008, coincidint amb el partit entre el Barça i el Reial

El canal s'ha marcat com a objectiu ser l'eina de referència per a la gent del Barça les 24 hores del dia

Madrid, Barça TV va començar a emetre, de manera gratuïta, al 98% del territori, fet que dona una nova dimensió a la televisió oficial del club. Després de 6 mesos emetent a través de la TDT, Barça TV s'ha consolidat com un mitjà de referència i alguns analistes parlen d'autèntic fenomen. Sense anar més lluny, aquest darrer mes d'agost gairebé tres milions d'espectadors van sintonitzar la televisió oficial del club, que en quatre ocasions va asso-

Joan Laporta atén Barça TV a la Llotja del Camp Nou.

La proximitat dels jugadors, clau de l'èxit

Des de l'inici de les emissions, els jugadors del primer equip de futbol i de la resta de seccions han estat els principals protagonistes de la graella de Barça TV. I no només amb una pilota. Al centre d'aquesta fotografia, per exemple, hi podem veure Josep Guardiola, Rodrigo de la Fuente i Gaby Cairo, acompanyats per una part de l'equip humà de la televisió del club, després de gravar l'espot de Nadal de l'any 2000. Els aleshores capitans dels equips de futbol, bàsquet i hoquei patins van brindar als platós de la televisió per desitjar un bon any a tots els socis i aficionats. David Barrufet no va poder assistir a la cita perquè tenia entrenament amb l'equip d'handbol.

L'informatiu 'BN', des de la Llotja. El Camp Nou convertit en un gran plató.

lir puntes diàries de més de 700.000 persones. La televisió del FC Barcelona s'ha marcat com a objectiu ser l'eina de referència per a la gent del Barça. En aquest sentit, destaca el programa diari *Barça Notícies*, en edició migdia i nit, i *El Marcador* pel que fa als caps de setmana. El segon pas ha estat consolidar alguns programes de producció pròpia a la graella. És el cas, per exemple, del *Promeses*, *L'Infopenyes*, *Reptes Fundació* i el *Porta 104*. Pel que fa als reptes immediats, aquest estiu han començat les emissions d'*El club respon*, un programa que ha nascut per satisfer la curiositat del soci culer, i *La nit del lloro*, un programa d'entreteniment amb tertúlies, debats, entrevistes, i concursos a l'entorn de l'actualitat

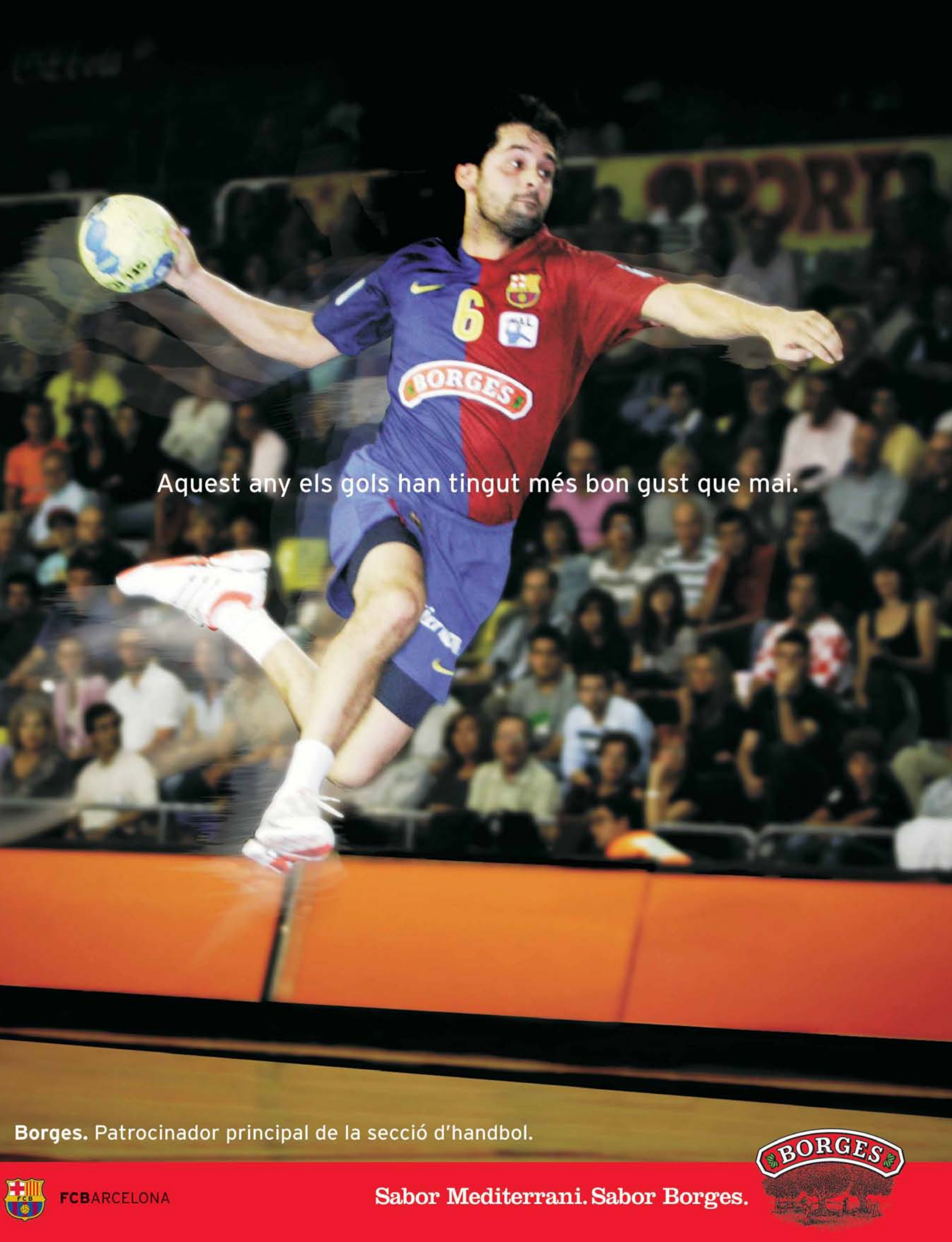
del club. Barça TV també estrenarà aquest octubre *Recorda, mister*, un conjunt d'entrevistes a tots els exentrenadors del primer equip del FC Barcelona.

Andrés Iniesta és actualment un dels jugadors més admirats del planeta, tant per la seva enorme qualitat futbolística com per la seva humilitat i senzillesa. Bojan Krkic és un dels davanters més prometedors del moment. Ha estat el debutant més jove a la Lliga de Campions amb la samarreta del Barça i el goleador més precoç del Barça a la Lliga. Tots dos ja són jugadors consolidats al primer equip. Els cracs del futur també són al club i de ben segur que Barça TV tornarà a ser testimoni de la seva explosió. Temps al temps ■

Com podem veure el canal?

Barça TV emet a Catalunya, de manera gratuïta, a través del programa temàtic número 2 de la televisió digital terrestre, en concret, el canal EDC2. A la resta de l'Estat espanyol, Barça TV es pot veure mitjançant Digital + (satèl·lit) i les plataformes ONO (televisió per cable) i Imagenio (IPTV). En tots aquests casos, cal abonar-se al canal. Una part dels continguts de Barça TV també arriba a més de 140 països d'arreu del món gràcies al paquet de programes que setmanalment envia Barça TV Internacional.

Aquest any els gols han tingut més bon gust que mai.

Borges. Patrocinador principal de la secció d'handbol.

FCBARCELONA

Sabor Mediterrani. Sabor Borges.

gasNatural

UNION FENOSA

Encenem la flama de l'afició

Gas Natural proveïdor oficial
del Futbol Club Barcelona

'Recorda, míster', a Barça TV

UNA HISTÒRIA INÈDITA DEL BARÇA, D'ENTRENADOR A ENTRENADOR

Els millors i els pitjors moments. La glòria i el fracàs. Però sempre l'èpica. Ells han estat uns dels principals protagonistes de la història del Barça. Viscuda des de dins. Són Johan Cruyff, Laureano Ruiz, Lucien Müller, Udo Lattek, César Luis Menotti i Terry Venables. Expliquen, per primera vegada davant les càmeres, com van viure el club i com van viure el futbol des d'aquest lloc privilegiat. Cada dijous, a les 23.15 h, *Recorda, míster*, l'altra història del Barça

JOHAN CRUYFF

"Sense ser-ne conscient, quan era futbolista ja posicionava els jugadors sobre el terreny de joc. Una imatge característica meua és fent indicacions als companys."

"La base del futbol és la tècnica, el domini de la pilota. Un cop la domines, hi ha la posició dels jugadors al camp. Les dues coses són indistingibles per tal de dominar el joc, fer el que jo vull i no adaptar-me mai al joc dels altres."

UDO LATTEK

"L'aspecte més important de la feina de l'entrenador és el psicològic. Qualsevol entrenador pot dominar els aspectes físics i tàctics. Però entendre què necessita cada jugador, ara una carícia ara un cop de pal, és el més difícil."

"Schuster era molt complicat, no parlava, estava separat de l'equip. Era molt bon jugador. Però sempre va ser un problema per a l'equip. Fa poc vam coincidir en una televisió a Munic i havia canviat. Era una altra persona: molt amable, molt obert. Però a la meua època, com a jugador... Increïble!"

CÉSAR LUIS MENOTTI

"El Camp Nou és com l'Scala de Milà, com l'Òpera de París. És un gran escenari. No hi pot cantar qualsevol, només els millors músics. El futbolista, l'equip, ha d'entendre que està jugant en un indret que no s'ha fet cèlebre perquè és bonic. Són les grans figures qui l'han fet gran: Kubala, Cruyff, Maradona..."

"El futbolista és un improvisador de felicitat. Treu de la galera moments de creativitat, de talent, sense tenir-ne ni idea."

TERRY VENABLES

"Tothom diu que el futbol és un esport d'equip. Però, en realitat, l'equip és l'objectiu."

"La gent et pregunta: què prefereixes, un jugador tècnic o un treballador. Per què hauria de triar? Vull els dos! Necessites els dos per competir al màxim nivell."

"Va ser un privilegi absolut poder venir al Barça. I, de ben segur, una de les èpoques més importants de la meua vida."

LOTERIACULÉ

La loteria de la Fundació del Barça

IL·LUSIONA'T, SIGUES SOLIDARI...
I ET TOCARÀ LA GROSSA!
LA LOTERIA DE NADAL ARRIBA
AL CAMP NOU

www.loteriacule.cat

La Bruixador

COL·LECCIONA LES PARTICIPACIONS
PROPERAMENT, BOJAN, XAVI, IBRAHIMOVIC
I MOLTS MÉS

Aquest original document, obra de Castanys, és una recent incorporació al Centre de Documentació i Estudis del club, gràcies a la donació del senyor Artur Martí i Cot, membre de l'equip directiu de Miró-Sans, regidor de l'Ajuntament de Barcelona i impulsor de la Comissió d'Homenatge.

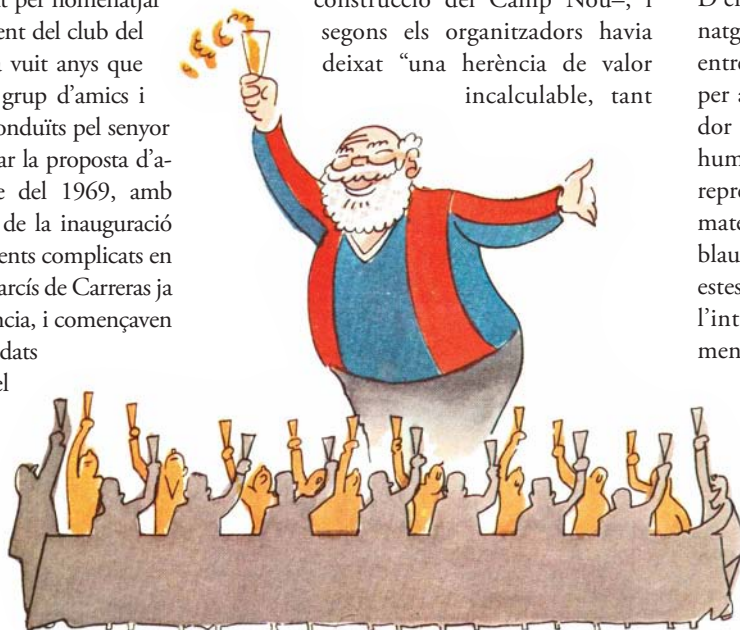
DIBUIXOS PER A UN HOMENATGE

Aquesta tardor fa quaranta anys d'un homenatge al president Francesc Miró-Sans, el més decidit impulsor del Camp Nou. Va ser una mostra de gratitud especialment viscuda, perquè va sorgir dels seus amics i s'hi va anar sumant tot el barcelonisme. Un bon exemple d'agraïment que hauria de ser una constant en un club que s'ha fet amb la suma de tothom

■ TEXT: Carles Santacana

És sabut que en el nostre món social moltes efemèrides, celebracions i commemoracions comencen o acaben en algun dinar o sopar, que procura solemnitzar l'ocasió. El tresor blaugrana d'avui fa referència precisament a un d'aquests sopars, celebrat per homenatjar Francesc Miró-Sans, president del club del 1953 al 1961, quan feia ja vuit anys que havia deixat el càrrec. Un grup d'amics i directius de la seva etapa, conduïts pel senyor Artur Martí i Cot, va llançar la proposta d'aquest homenatge l'octubre del 1969, amb motiu del dotzè aniversari de la inauguració del Camp Nou. Eren moments complicats en la vida blaugrana, perquè Narcís de Carreras ja havia anunciat la seva renúncia, i començaven a moure's diferents precandidats a la presidència. Tot i això, el sopar d'homenatge va ser un gran èxit, amb 1.500 comensals, que van omplir el Palau Nacional de Montjuïc. Hi havia totes les autoritats, amb l'alcalde al capdavant i la

presència de tot el món blaugrana, des del president De Carreras fins als diferents sectors i sensibilitats de l'entitat. El reconeixement a Miró-Sans era unànime —havia estat la peça imprescindible per a la construcció del Camp Nou—, i segons els organitzadors havia deixat “una herència de valor incalculable, tant

Cena de homenaje a
D. Francisco de P. Miró-Sans
con motivo del XII Aniversario
de la inauguración del Estadio

Barcelona, 15 de Noviembre de 1969

en l'aspecte esportiu com en el purament material”. A banda dels parlaments de rigor en aquests casos també va actuar l'Esbart Verdaguer, i es va estrenar la sardana *L'estadi*, dedicada a Miró-Sans. D'entre els materials utilitzats per a l'homenatge sobresurt un díptic que es distribuïa entre els assistents, il·lustrat especialment per a l'ocasió per Valentí Castanys, el creador de l'Avi Barça i ànima dels setmanaris humorístics *Xut!!!* i *El Once*. Castanys va representar Miró-Sans emergint del centre mateix del Camp Nou, amb una corbata blaugrana, i mostrant l'estadi amb les mans esteses. Era un resum gràfic immillorable. A l'interior, Castanys il·lustrava també el menú, que mirava de fer anar cap al món futbolístic, amb una bola de gelat que convertia en una pilota davant de la porteria, i on tot plegat s'acabava amb un Avi Barça brindant amb cava, que aleshores tothom anomenava xampany. A banda de la il·lustració, l'exemplar conté la signatura a mà de l'homenatjat ■

Programa Hospitality

Visqui els partits al Camp Nou envoltat de l'atmosfera més exclusiva

Llotges

Espais exclusius amb seients a una terrassa privada exterior i zona interior equipada per gaudir dels partits amb un elevat nivell de privacitat.

Seients Vip

Localitats ubicades en emplaçaments estratègics per gaudir del partit amb una visió excepcional del terreny de joc. Inclouen accés a la sala Vip.

FCBARCELONA
més que un club

Club Empresa
Per més informació, disponibilitat i reserves:
vip@fcbarcelona.cat
93 496 36 44 • 93 496 37 42 • 93 496 76 21
www.fcbarcelona.cat

COMENÇA L'ESCOLA AMB ELS ARTICLES DELS CAMPIONS

Els productes del FC Barcelona t'ofereixen l'opció més divertida i blaugrana de tornar al col·legi!
Amb un ampli ventall de productes escolars com bosses, estoigs, calculadores...
Passa per qualsevol botiga oficial i descobreix tot el material que ens ofereixen els campions.

MALETES

ESTOIGS

TUB DE LLAPIS DE COLORS

7 €

CALCULADORA

6,30 €

AGENDA

9,90 €

XARXA DE BOTIGUES OFICIALS

BARCELONA:

. Megastore al Camp Nou
. Sagrada Família c/ Provença, 439

. Centre Comercial Maremàgnum
. Rda. Universitat, Pl. Catalunya
. Jaume I, 18

. Aeroport Barcelona
. Sants Estació

ALTRES BOTIGUES:

. Lloret de Mar (Passeig Marítim)
. Àrea de Servei de la Jonquera

. Las Palmas de Gran Canaria
(Centre Comercial Las Arenas)

FCBOTIGA ONLINE www.shop.fcbarcelona.com. També pots realitzar les compres d'una manera fàcil sense moure't de casa a través del lloc web de la botiga.

Ser soci té molts avantatges

LA LLOTJA OBERTA: EL MILLOR FUTBOL DES D'UN LLOC EXCLUSIU

Com cada any, i ja en fa set, el FC Barcelona dona la possibilitat a tots els socis i les sòcies de veure un partit del Barça al Camp Nou des de la Llotja Presidencial gràcies a la iniciativa Llotja Oberta. Una experiència única que té molt bona res-

premiat per la iniciativa Llotja Oberta en les últimes temporades.

Cada mes hi haurà un sorteig en el qual s'escolliran els 10 socis per a cada partit de Lliga que es jugui durant les setmanes següents al Camp Nou.

ELS AFORTUNATS S'ELEGEIXEN A TRAVÉS D'UN SORTEIG DAVANT DE NOTARI

posta entre la massa social barcelonista. L'elecció dels guanyadors es fa mitjançant un sorteig davant de notari, de manera automàtica i sense cap tipus d'inscripció prèvia. Cada mes entren al sorteig els socis i les sòcies blaugrana que compleixen els requisits següents: ser major de 18 anys, tenir totes les quotes abonades i el carnet renovat, no haver estat mai sancionat pel Comitè de Disciplina ni per la Comissió Antiviolença, i no haver estat

També al Palau

La Llotja Oberta també s'estén als partits del Regal Barça al Palau Blaugrana. A diferència dels partits al Camp Nou en què no cal cap inscripció prèvia per poder optar a veure un partit des de la Llotja, en el cas del Palau cal inscriure's al sorteig a través d'un formulari que està disponible a la secció Socis del lloc web del club, www.fcbarcelona.cat. Només s'hi pot inscriure un cop per a tota la temporada. Durant tot el curs 2009/10 es faran diferents sortejos davant de notari per saber quins són els socis i les sòcies afortunats que podran veure un partit de la Lliga ACB del Regal Barça des de la Llotja. Un cop fet el sorteig, la llista de guanyadors es podrà consultar a la secció Socis del lloc web del Barça, www.fcbarcelona.cat.

Guanyadora del Supersorteig

Núria Nadal Zaragoza és la guanyadora del Supersorteig Júnior que es va fer davant de notari el 18 de setembre. L'afortunada i un acompanyant van viatjar amb els cracs del primer equip en el desplaçament que van fer a Màlaga, corresponent a la cinquena jornada de Lliga. El Supersorteig Júnior forma part del programa d'avantatges Creix amb el Barça, en el qual durant tota la temporada se sortegen un munt d'obsequis entre els socis de 0 a 15 anys de forma automàtica. Encara hi ha l'oportunitat de ser un dels joves afortunats de fer un desplaçament amb el Barça, ja que aquesta temporada se sortejaran dos viatges més.

AGENDA CULTURAL

>> Palau de la Música

Les quatre estacions de Vivaldi. 16 d'octubre a les 20 hores.
Bolero de Ravel. 14 de novembre a les 21 hores.
Rèquiem de Mozart. 5 de desembre a les 19 hores.
Alabama Gospel Choir. 5 de desembre a les 22.30 hores.

>> Teatre Goya

Un marit ideal. A mitjan mes de novembre, amb preus fins a 10 euros per a socis en determinades sessions.

>> Jove Teatre Regina

La comèdia de l'olla. Jove Teatre Regina. Fins a l'1 de novembre. Descompte exclusiu per a socis. Totes les sessions a 7 euros.
Blau marí. Companyia Roseland Musical. Del 21 al 29 de novembre. Descompte exclusiu per a socis. Totes les sessions a 7 euros.

>> Teatre Poliorama

Dora: la filla del sol de Carmen Fernández. Fins al 29 de novembre. Descompte per a socis del FC Barcelona.
La màgia dels Ki-Kids. A partir del 13 de desembre. Descomptes exclusius i promocions en sessions especials per a socis del FC Barcelona.

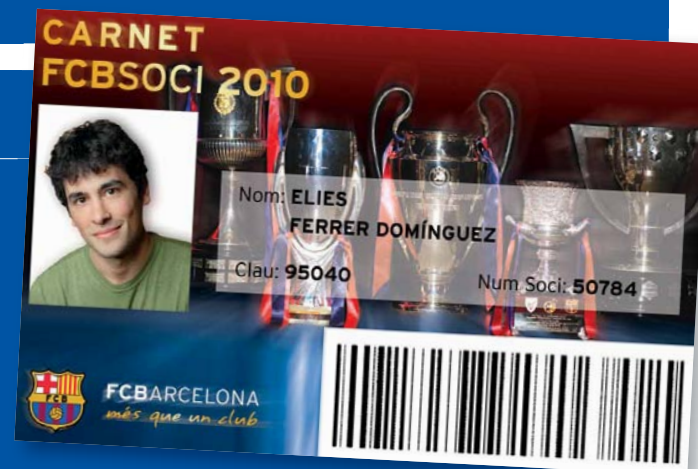
ACTUALITZA LES DADES DE SOCI

S'acosta la renovació del carnet de soci, que tindrà lloc a finals del mes de desembre quan aquests comencin a rebre el carnet corresponent a l'any 2010. Amb l'objectiu que els socis rebin correctament el seu carnet i també tota la informació que fa referència als avantatges que ofereix el club, el FC Barcelona posa a la seva disposició una eina per actualitzar totes les dades.

Canals de gestió

A la secció Socis del lloc web del club, www.fcbarcelona.cat, hi ha un espai reservat anomenat *Renovació del carnet de soci 2010*

perquè es puguin fer aquestes gestions, com el canvi de dades de pagament (en el cas que el soci hagi canviat la domiciliació bancària) o bé modificar les dades personals (en el cas d'haver canviat de domicili, telèfon o correu electrònic). Una altra de les opcions és la d'actualitzar la fotografia que apareix en el carnet de soci. En el cas de no poder fer la gestió a través del lloc web oficial del Barça, també es poden actualitzar totes les dades a través d'un correu electrònic

a l'adreça oab@fcbarcelona.cat indicant les dades personals i de soci, o bé trucant al telèfon del club, 902189900. El termini màxim per modificar qualsevol dada és fins a l'31 d'octubre.

MÉS INFORMACIÓ

902 1899 00

www.fcbarcelona.cat

oab@fcbarcelona.cat

ELS DESCOMPTES PER ALS SOCIS

Els socis tenen avantatges en la compra o utilització dels serveis de patrocinadors i empreses col·laboradores. Treu partit al teu carnet!

	<p>10% de descompte en totes les assegurances de Regal de nova contractació: Regal auto, Regal moto, Regal llar</p>	<p>Truca al 902 30 00 96 i indica que ets soci del FC Barcelona www.regal.es O bé entra al web del club, a les ofertes especials de socis</p>
	<p>8% de descompte sobre la millor tarifa disponible en els hotels NH d'Espanya i Portugal (oferta vàlida fins al 31/12/2009).</p>	<p>Telèfon de reserves: 902 115 116 www.fcbarcelona.cat (secció Socis) > Promocions destacades</p>
	<p>Grans descomptes sobre les tarifes generals en el lloguer de vehicles.</p>	<p>Codi client per als socis del FC Barcelona: 4402115 Més informació al 902 100 101</p>
	<p>10% de descompte en serveis de reprografia i impressió gràfica en qualsevol de les seus d'Artyplan</p>	<p>Presentant el carnet de soci. www.artyplan.com</p>
	<p>Emporta't una màquina de cafè d'última generació (valorada en 200 €), per la compra del primer lot monodosi de cafè i te, per només 59 €.</p>	<p>Truca al 902 222 216 o visita www.saborbianchi.com/fcb</p>

ACTUALITZA EL TEU CORREU ELECTRÒNIC

Encara no reps el butlletí electrònic i els infosocis al teu e-mail?

Dona'ns la teva adreça e-mail i ho rebràs automàticament:
www.fcbarcelona.cat -> secció socis -> Registra't al butlletí
902 1899 00

>>>

Servei EXCLUSIU i GRATUÏT directe al soci

- Tots els avantatges i les notícies d'interès pels socis
- L'actualitat més fresca del club
- També inclou vídeos, sorteigs, i moltes sorpreses

Més informació:
www.fcbarcelona.cat (Zona socis)

**¿SER DEL
BARÇA?**

**APOSTA
20€
GRATIS***

**¿APOSTAR
PEL BARÇA?**

Títols FCB 2009/10:

**LLIGA 1,74€
CHAMPIONS 4,7€**

Demostra el què saps i mulla't en la comunitat d'apostes online més gran del món. A Betfair apostes contra altres usuaris i no contra la casa, per això sempre aconsegueixes molt més pels teus diners.

**Dona't d'alta avui mateix a www.betfair.com
entrant amb el codi FCB912**

Atenció al client: 902 886 045

(*) Entra el codi promocional FCB912 quan et donguis d'alta. Vàlid fins al 31/12/09. Visita <http://promo.betfair.com/sports/promos0910/terms.html> per conèixer les condicions.

 betfair

OFFICIAL BETTING PARTNER

LA VELOCITAT TÉ UNA NOVA ARMA

SER RÀPID IMPLICA SER SUPERIOR A LA RESTA.
UN CANVI DE RITME ET POT DUR AL GOL.
DIT I FET. NO HI HA RES
QUE SUPERI LA VELOCITAT.
EXCEPTE MÉS VELOCITAT.
TRIA LES NIKE MERCURIAL
VAPOR SUPERFLY

MARCA LA
DIFERÈNCIA

NIKEFOOTBALL.COM